

TAZRIA-METZORA תזריע-מצורע

SELECTIONS FROM

LIKKUTEI SICHOS

INSIGHTS INTO THE WEEKLY PARSHA
BY THE LUBAVITCHER REBBE

TAZRIA-METZORA | תוריע-מצורע

LIKKUTEI SICHOS, VOLUME 22, P. 70FF.

Adapted from sichos delivered on Shabbos Parshas Tazria, 5741 (1981) and Shabbos Parshas Tazria-Metzora, 5742 (1982)

Introduction

ne of the principles the Rebbe frequently emphasizes1 in his sichos is that when two Torah readings are combined together, they should not be seen as separate readings, but as one reading that fuses the two into a single organic whole.

A second principle on which he frequently focuses is that just as the name of a child is a small prophecy reflecting his or her inner being,² so too, the name of a Torah reading expresses its fundamental theme.³ Both of these principles are given expression in the sichah that follows.

After pointing out the obvious connection between the two Torah readings - that they both focus primarily on the phenomenon of tzaraas – the Rebbe notes that the themes the names convey appear to be somewhat contradictory. Tazria is associated with the generation of new life, while Metzora seems to put the emphasis on the tzaraas affliction, the opposite of life. 4 Indeed, naming the Torah reading Metzora is itself problematic: Why give a Torah reading a name that is seemingly negative in nature? Accordingly, there are some who refer to this reading as Zos Tihiyeh.⁵

A Springboard for Growth

The Rebbe goes on to resolve these issues, basing his explanation on the principle stated by Rambam that "tzaraas is not a natural occurrence. Instead, it is a sign and a marvel that existed among the Jewish people to warn them against lashon hara, 'malicious gossip.'" Accordingly, like other punishments that G-d visits upon a person, it must be seen as positive since it is an opportunity for change, a chance for a new beginning.

The name *Tazria* alludes to this. *Tazria* represents the conception of new life, or sowing seeds which result in new growth. Similarly, although a person afflicted with tzaraas is forced to isolate himself from people at large, the intent is that he should focus his energies inward and, by doing so, bring about a metamorphosis of his character.

To compel him to focus on this inner change, the Torah requires him to "dwell alone, outside the camp where he lives." So complete must his isolation be that "other impure people should not dwell with him."7

The Inner Meaning of Tzaraas

Building on this foundation, the Rebbe introduces a mystical concept - that tzaraas blemishes

^{1.} See Likkutei Sichos, Vol. 18, pp. 300, 380ff., et al. See also p. 413.

^{2.} Shaar HaGilgulim, Hakdamah 23; the end of Shaar Maamarei Razal; Emek HaMelech, shaar 1, end of ch. 4; the Maggid's Or Torah, p. 4d, et al. See also Likkutei Sichos, Vol. 30, p. 134, et al.

^{3.} See Likkutei Sichos, Vol. 5, p. 57ff., Vol. 25, p. 126ff., et al. See also p. 100ff.

^{4.} See Nedarim 64b.

^{5.} The opening words of *Parshas* Metzora. The Torah reading is given this name by Rav Saadia Gaon in his

Siddur, the section entitled, K'rias HaTorah, Rashi, Vayikra 13:8, and Rambam at the conclusion of his Seder Tefilos.

^{6.} Vayikra 13:46.

^{7.} Pesachim 67a.

afflict only a person who is on the level of *adam*, a term used to refer to a person on a lofty rung, one who is "perfect in all matters." He is afflicted with *tzaraas* on his skin, i.e., the external dimension of his being, as a Divine cue to purify the residue of evil that remains in the outer aspects of his personality. Thus *tzaraas* afflictions show how G-d brings about a miraculous phenomenon to help a Jew reach complete fulfillment and purify even those seemingly superficial matters.

The Rebbe then explains the positive import of the name *Metzora*. The Torah reading of that name does not describe a person afflicted with *tzaraas* as he is in a state of impurity; rather, it delineates what to do "on the day of his purification." Nevertheless, calling the Torah reading *Metzora* indicates that the activities that bring about the actual purification of the afflicted person do not cause something new, but merely serve as a catalyst to reveal the inner process of change that was already brought about within the afflicted person by the *tzaraas* itself. The person's spiritual healing process – what *tzaraas* was intended to promote – comes about through the affliction and the resulting isolation.

From the Microcosm to the Macrocosm

The situation of an individual afflicted with *tzaraas* can be seen as an analogy for the state of the Jewish people as a whole who, in the era of exile, are "dwell[ing] alone, outside the camp where [they] live."

In the case of a *tzaraas* affliction, the affliction and the accompanying isolation described in *Parshas Tazria* are integral elements of the process of change leading to the person's purification described in *Parshas Metzora*. Similarly, the exile is not for the sake of punishment; rather, it is meant to engender the sowing of the seeds of redemption. The revelation of G-dliness in the era of *Mashiach* is an outgrowth of the Divine service that exile brings about.

No Need to Wait

Tazria and *Metzora* are sometimes read separately and sometimes together. This can be seen as an analogy for the way one conceives of the relationship between exile and redemption.

Even when the exile is seen as the catalyst for redemption, it is possible to view the two as separate from each other with the possibility of a block of time intervening between them – corresponding to the times when *Tazria* and *Metzora* are read as separate *parshiyos*. A person who takes such an approach awaits *Mashiach's* coming; however, he is patient and accepts the possibility of a delay.

Combining the two readings as one reflects the approach of a person who anxiously expects *Mashiach's* coming and every day looks forward to his coming that day. Within this latter approach itself, there are two possibilities:

- a) A person performs his Divine service with the intent that it will hasten *Mashiach's* coming. However, he sees *Mashiach's* coming as something else, distinct from his service.
- b) A loftier approach is that of a person who views *Mashiach's* coming as the outgrowth, the flourishing and, consequently, the completion and perfection of the seeds he sowed through his Divine service.

The difference between these two approaches is reflected in the names Zos Tihiyeh and Metzora: Zos tihiyeh, "This shall be," is interpreted by our Sages¹⁰ as implying, "It shall be as it is," i.e., something that will come about independently, without a direct connection to the Divine service that precipitated it. By contrast, calling the Torah reading Metzora indicates that the affliction and the purification from it are a single motif. In a similar way, the exile - and the Jews' Divine service during it – is seen and felt as merely a catalyst for the redemption Mashiach will bring.

What the Horizon Holds

The Rebbe also explains what we are waiting for when we say that we await Mashiach's coming. As a foundation, the Rebbe cites Rambam's statements at the conclusion of his Mishneh Torah, where he writes that Mashiach will engender consummate perfection in the study of the Torah's laws and the observance of the mitzvos, enabling the Jewish people to know G-d to the fullest extent of human potential. This implies that when a Jew yearns for Mashiach's coming, he is yearning for the era when the Jews will study the Torah and observe the mitzvos as G-d desires and "the occupation of the entire world will be solely to know G-d."11

All this becomes palpably relevant in the present era of ikvesa demeshicha, the time when Mashiach's approaching footsteps can be heard. As people become aware that their Divine service can hasten Mashiach's coming, they are inspired to increase their involvement in the Torah and its *mitzvos* to an even greater extent so that the world will reach its consummate perfection faster.

Making the Future Present

The Rebbe ties together all the concepts explained in the sichah by citing a narrative from Tractate Sanhedrin.¹² There the Talmud relates that the Prophet Eliyahu told Rabbi Yehoshua ben Levi that Mashiach "was sitting among paupers afflicted by illness," interpreted by Rashi as meaning that both he and they were afflicted by tzaraas.

The Rebbe explains that Mashiach is associated with tzaraas because tzaraas blemishes reflect the state of the Jewish people in the era of ikvesa demeshicha. In that era, the evil in the inner dimensions of the bodies and the souls of the Jewish people as a whole will have been refined, but traces will still remain in their external dimensions.

This enables us to understand why, when Rabbi Yehoshua ben Levi asked,11 "When is the master coming?" Mashiach answered, "Today," which the Prophet Eliyahu explained as referring to the verse,13 "Today, if you hearken to His [G-d's] voice."

Mashiach is anxious to come. He is "watching through the windows, peering through the cracks,"14 anticipating that each day be "Today," the day when the Jews will hearken to G-d's voice and complete the refinement of the evil in the external dimensions of their being. By completing their service in exile, which is comparable to tzaraas, the Jews will bring about the redemption led by Mashiach.

Lessons G-d Gives So Man Can Grow and Flourish

What a Name Reveals

1. In most years – i.e., all years that are not leap years – the *parshiyos* of *Tazria* and *Metzora* are joined together. The connection between these two *parshiyos* is obvious. First, both *parshiyos* focus on *tzaraas*² blemishes. *Parshas Tazria* describes those that appear in a person's flesh³ or on his clothes, while *Parshas Metzora* describes those that appear on walls of buildings. In addition, *Parshas Metzora* concludes the description of the concepts mentioned in *Parshas Tazria*, namely: *Parshas Tazria* describes the laws applying to the identification and conduct of a person afflicted by *tzaraas* while *Parshas Metzora* describes the process of his purification on the day that he is purified.

Nevertheless, clarification is necessary regarding the names of these Torah readings. As mentioned on numerous occasions,⁷ the names of the *parshiyos* are not merely titles, i.e., words chosen from the beginning of the Torah reading and used solely to differentiate one Torah reading from another. Instead, the name of every Torah reading – like all "the names with which entities are referred to in the Holy Tongue"⁸ – embodies and expresses the fundamental theme of that Torah reading.

א. די פּרְשִׁיוֹת תַּזְרִיעַ מְצוֹרָע זַיְינָען לוֹיט דֶער קְבִיעוּת פּוּן רוֹב הַשָּׁנִים (אַלֶּע לוֹיט דֶער קְבִיעוּת פּוּן רוֹב הַשָּׁנִים (אַלֶּע שְׁיִיכוּת צְּוֹיִשְׁן דִי צְּוֹוֵיי סֶדְרוֹת אִיז פַּארְשְׁטַאנְדִיק בְּפַשְׁטוּת - נוֹסְף אִיז פַּארְשְׁטַאנְדִיק בְּפַשְׁטוּת - נוֹסְף אוֹיף דֶעם ווָאס אִין בֵּיידֶע סֶדְרוֹת רֶעדט זִיך ווָעגְן נְגָעִים (אִין פַּרְשַׁת תַּזְרִיעַ - נִגְעֵי בְּגָדִים און אִין פַּרְשַׁת מִזְרִיעַ - נִגְעֵי בְּנִיים (אִין בַּרְשַׁת תַּזְרִיעַ - נִגְעֵי בְּנִיִים (אִין בַּרְשַׁת תַּזְרִיעַ - נִגְעֵי בְּנִיים (אִין בַּרְשַׁת וְּוֹתְם פּוּן מְצוֹרָע ווְעִגְן פַּרְשַׁת מִּזִרְע זִיךָ דִינִי הַמְּצוֹרָע ווָעגְן פַּרְשַׁת תַּזְרִיעַ; דִי דִינֵי הַמְּצוֹרָע ווָעגְן ווְעגְן אִיז סִיּוּסְם - ״תוֹרַת הַמְּצֹרֶע בְּיוֹם אִיז סִיּנְסִם - ״תוֹרַת הַמְּצֹרֶע בְּיוֹם אִיז כְּיִּם הְּשֹׁת מְצוֹרָע בִּיוֹם אִיז בְּיִם בְּמִים בְּיִבְּע בְּיוֹם טִירָ בִּיוֹם אִיִּי בְּיִבְּע בְּיִבִּע בְּיוֹם טִירִים אָיִרְ בִּבְּרְשַׁת תַּזְרִיע. בְּיוֹם אִיז בְּיִבְּע בְּיִבְּע בְּיִם בּיוֹם בְּיִבְּע בְּיוֹם - ״תּוֹרַת הַמְצֹרֶע בְּיוֹם - ״תוֹרַת הַמְּצֹרֶע בְּיוֹם - ״תוֹרַת הַמְּצֹרֶע בְּיוֹם בְּשִׁת מְצוֹרָת בִּיוֹם - יִיתוֹרָת מְצֹירָת בְּיוֹם בּיִרְם בְּיִם בְּיִבְּע בְּיִבְּים בְּשְׁטִת מְצוֹרָת בְּיוֹם בְּיִם מְבִירְם בְּיִּשֹׁת מְצִירָע בִּיוֹם - יִיבְּים מְּיִבְּים בְּעִים בְּיִבְּע בְּיוֹם בְּיִבְּע בְּיִבְים בּיִּים בְּיִבְּים בְּיִּים בְּיִבְּים בְּיִּים בְּיִבְּים בְּיִבְים בְּיִבְּע בְּיִבּים בּיִּים בּיִּים בְּיִבְּים בְּיִבְּים בְּיִבְּים בּיִּים בּיוֹם בּיוֹם בּיִּים בּיִים בּיִּים בּיוֹם בְּיִּים בְּיִּים בְּיִבְּיִים בְּיִבְיִים בְּיִבְּים בְּיִים בְּיִים בְּיִבְּעִים בְּיִּים בְּיִּעְם בְּיִים בְּיִּים בְּיִבְים בְּיִבְּיִים בְּיִבְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִבְּיִים בְּיִים בְּיִּים בְּיִבְּיִים בְּיִבְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִבְייִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִּיִּים בְּיִים בְּיִּיִיים בְּיִייִּים בְּיִייִים בְּיִּים בְּיִּיִיוֹים בְּיִים בְּיִּיוֹים בְּיִים בְּיִים

מֶען דַאְרְף אָבֶּער פַּאְרְשְׁטֵיין בַּנּוֹגֵעַ דִי שְׁמוֹת הַסָּדְרוֹת: ווִי גָעֶרֶעדט שׁוֹין פִּיל מָאלִי, זַיְינֶען דִי נָעמֶען פּוּן דִי סָדְרוֹת נִיט אַ סִימָן בְּעֶלְמָא, אַ ווָאִרְט פּוּן הַתְּחָלַת הַסָּדְרָה ווָעִרְט גֶענוּצְט בְּלוֹיז בִּכְדֵי אוֹיסְצוּטֵיילְן אֵיין סָדְרָה פּוּן דֶער אַנְדָערֶער, נָאר יָעדָער נָאמֶען מַנְן דֶער אַנְּדָערֶער, נָאר יָעדָער נָאמֶען אַנְטְהַאלְט אוּן דְרִיקְט אוֹיס (ווִי אַלֶע "שֵׁמוֹת שֶׁנִּקְרָאִים בָּהֶם בִּלְשׁוֹן הַקּדָשׁ") די נקוּדת התוֹכן פּוּן דער סדרה.

^{1.} See the charts included in the *Tur, Orach Chayim,* after *Hilchos Rosh Chodesh.* See also *Itim Li-Binah,* discourse 15.

^{2.} *Tzaraas* is generally translated as leprosy. However, as *Rambam* writes, cited in sec. 3 below, in truth, it is not a physical disease. Although

some of its manifestations resemble leprosy, it is a manifestation of spiritual ill health in one's physical being and possessions.

^{3.} Vavikra 13:2ff.

^{4.} Ibid. 13:47ff.

^{5.} Ibid. 14:34ff.

^{6.} Ibid. 14:2-32.

^{7.} See the sources cited in *Likkutei Sichos*, Vol. 5, pp. 57ff, 354ff., Vol. 21, p. 250, footnotes 1 and 2.

^{8.} The Rebbe is quoting, and referring to the concepts stated in *Tanya*, *Shaar HaYichud VehaEmunah*, ch. 1.

This is underscored by the Jewish custom that refers to this Torah reading by the name *Tazria*, meaning "conceives," rather than *Ishah*, "woman," even though *ishah* is the first word following the opening verse, "G-d spoke to Moshe, saying...." (Since many Torah readings begin with that phrase, it would not be appropriate to use a word from it as a name for a given Torah reading.)

It is necessary to understand the connection between the name Tazria and the Torah reading as a whole.11 Why was this word chosen as its name when almost the entire content of the Torah reading concerns tzaraas blemishes? Furthermore, not only does tazria not relate to tzaraas blemishes, it seemingly conveys the very opposite theme. As reflected by the verse, "When a woman conceives and [then] gives birth...," tazria is connected with birth, i.e., with bringing new life into being.12 By contrast, tzaraas blemishes have the opposite connotation, as our Sages say,13 "a person afflicted with tzaraas is considered as if dead." It is not merely that his impurity¹⁴ resembles that engendered by a corpse, but rather, the afflicted person himself¹⁵ is considered as if dead.16

Similarly, the choice of the term metzora as

[און ווי דָאס אִיז אויך מוּדְגָשׁ בְּפַּרְשַׁת תַּזְרִיעַ, אַז לוֹיט מִנְהַג יִשְׂרָאֵל הֵייסְט זִי נִיט "אִשָּׁה" (כָּאטשׁ דָאס אִיז דָער נִיט "אִשָּׁה" (אָדְ דָער פְּתִיחָה כְּלָלִית עֵרְשְׁטֶער ווָאִרְט נָאךְ דָער פְּתִיחָה כְּלָלִית "וַיְדַבֵּר ה' גו' לֵאמֹר", אָבֶּער מִיט ווֶעלְכְן עֶס הוֹיבְּן זִיךְ אָן כַּמָּה פַּרְשִׁיוֹת אִין תַּס הוֹיבְן זִיךְ אָן כַּמָּה פַּרְשִׁיוֹת אִין תּוֹרָה, אִיז דָאס נִיט אַ נָאמֶען סְפֶּעצִיעֶל פוּן דָער פַּרְשִׁה), נָאר אִיר נָאמֶען אִיז מַן.

פָּאֶדֶערְט זִיךְ אַ בִּיאוּר בְּנִהּוֹן דִּידֵן -ווָאס אִיז דִי שַׁיִיכוּת פוּן דֶעם ווָארְט (נָאטֶען) ״תַּזְרִיעַ״ צוּ דֶער פַּרְשָׁה בִּכְלֶלוּתָהֹ, ווָאס אִיר תּוֹכֶן אִיז, רְבָּה כְּכֶלָהּ, דֶער עִנְיָן פוּן נְגָעִים?

נָאךְ מֶער: נִיט בְּלוֹיז הָאט דֶער ווָארְט תַּזְרִע״ קֵיין שַׁיְיכוּת נִיט צוּם עִנְיַן הַנְּגָעִים, נָאר, לְכְאוֹרָה, זַיְינָען זֵיי הַפָּכִיִּים: הַנְּגַעִים, נָאר, לְכְאוֹרָה, זַיְינָען זֵיי הַפָּכִיִּים: ״תִּזְרִעַ״ ווַיִיזְט - ווִי דָאס אִיז מְפּוֹרֶשׁ בְּפַרְשָׁתֵנוּ: ״אִשָּׁה כִּי תַזְרִעַ וְיְלְדָה גו״ - אוֹיף אַן עִנְין ווָאס בְּרֶענְגְט אַ הוֹלְדָה זְּיִשְׁה אוּן חַיִּים חֲדָשִׁים; מַה שָּאֵין כֵּן חֲדָשָׁה אוּן חַיִּים חֲדָשִׁים; מַה שָּאֵין כֵּן בְּנָעִים, אִיז דָאךְ ״מְצוֹרָע חָשׁוּב כַּמֵּח״ִ״, גְאוֹ דֶער בְּשָׁט דֶערְפוּן אִיזֹ", אַז דָאס אִיז נִיט (נָאר) מִצֵּד טוּמְאַת הַמְצוֹרָע״, נָאר דָיט נָיָאר עַצְמוֹ אִיז חָשׁוּב כַּמֵּת״. דֶער מְצוֹרֶע עַצְמוֹ אִיז חָשׁוּב כַּמֵת״.

"אויך איז ניט מובן בַנוגַע

^{9.} The Torah reading is referred to as *Tazria* in *Magen Avraham* 428:6. *Rambam*, in his *Seder Tefilos* included at the end of *Sefer Ahavah*, and in other places, * refers to the Torah reading as *Ishah ki Tazria*. See *Likkutei Sichos*, Vol. 21, p. 146, footnote 6, which mentions several Torah readings to which *Rambam* refers with names including more than one word, while in more recent generations, people largely refer to those readings with a name of one word.

^{*} The reference appears to be to *Hilchos Tefilah* 13:2. See the marginal note in *Likkutei Sichos*, Vol. 7, p. 100.

^{10.} The Torah reading is referred to as *Ishah* in the *Siddur* of Rav Saadia *Gaon*, in the section entitled, *K'rias HaTorah*.

^{11.} See *Likkutei Sichos*, Vol. 7, p. 74ff., which explains the unique significance of the name *Tazria*. (See also *Likkutei Sichos*, Vol. 17, pp. 148-149, p. 155.) However, those sources do not explain the connection between *tazria* and *tzaraas* blemishes, but rather to the laws pertaining to impurity that affects humans.

^{12.} Similarly, the word *tazria* shares the root letters of the word *zera*.

meaning "seed."

^{13.} Nedarim 64b.

^{14.} See *Sifri* and *Rashi* on *Bamidbar* 12:12.

^{15.} See *Maharsha's Chiddushei Aggados* to *Nedarim, loc. cit.*, which highlights this point.

^{16.} A similar explanation can be given regarding the textual association (hekesh in Talmudic terminology) established between a person afflicted with tzaraas and a corpse. See Yevamos 103b, Rambam, Hilchos Tumaas Tzaraas 13:14. This is not the place for further discussion of the matter.

the name of that Torah reading requires clarification. That Torah reading does not describe the *tzaraas* affliction – the types of blemishes that bring about the *metzora's* impurity – but the opposite, the purification of a person with that affliction, ¹⁷ how he ceases to be classified as a *metzora*, enabling him to enter the camp of the Jewish people and bring the required sacrifices. Why then is the Torah reading called *Metzora*, a name that refers to the afflicted person rather than his purification? ¹⁸

Although the Torah reading also goes on to speak about *tzaraas* blemishes that appear on walls of buildings, the association with the name *Metzora* is still not entirely straightforward:

- a) *Tzaraas* blemishes that appear on walls of buildings are not included in the simple understanding of the term *metzora*, that it is an affliction affecting a person's body.¹⁹
- b) Furthermore, the emphasis in the passage concerning *tzaraas* blemishes that appear on walls of buildings is not on the blemishes per se, i.e., that they are a negative factor, but rather as *Rashi* (whose commentary reflects the straightforward understanding of Scripture) comments on the verse,²⁰ "I will place a *tzaraas* blemish [upon a building]" that this is a favorable tiding for [the Jews. Such] blemishes appear on [their homes,] for the Amorites had hidden [treasures of gold inside the walls ...] and as a result of the blemish, [a Jew] will demolish the house and discover them.

By contrast – as *Rashi* explains here²¹ and as our Sages elaborate in the interpretations they provide

אַלְּס שֵׁם הַפַּרְשָׁה: אִין פַּרְשַׁת מְצוֹרָע רָעדט זִיךְ נִיט ווֶעגְן דֶעם מְצוֹרָע אַלְס מְצוֹרָע (פְּרָטֵי הַנְּגָעִים שָׁבּוֹ אוּן - זַיִין טוּמְאָה), נָאר פַארְקערְט - ווֶעגְן טָהָרָתוֹ, עָר ווֶערְט אוֹים מְצוֹרָע, עֶר קֶען שׁוֹין אַרְיִינְקוֹּמֶען בְּתוֹךְ הַמַּחֲנֶה אוּן בְּרָענְגָען זַיִינֶע קְרְבָּנוֹת וכוֹ^{יט} הַיִינְט פַּארְווָאס זָאל דִי סֶדְרָה הָיִינְט פַּארְווָאס זָאל דִי סֶדְרָה אָנְגֶערוּפְן ווֶערְן "מְצוֹרָע"ט"?

ַּוְאַף עֵל פִּי אַז נָאכָדֶעם אִין דְער סֶּדְרָה רָעדט זִיךְ ווְעְגְן נִגְעֵי בָּתִּים – אִיז נִיט גְלַאטִיק: א) אִין בָּשְּטוּת ווֶעְרְן נִגְעֵי בָּתִּים נִיט נְּלָל אִינֶעם מוּבָן הַפָּשׁוּט פּוּן יִנְלַל אִינֶעם מוּבָן הַפָּשׁוּט פּוּן יִנְעָל אִינֶעם מוּבָן הַפָּשׁוּט פּוּן יִנְעָדְי. ב) נָאךְּ מֶער: בַּיִי דִי נְגְעִים אָיז דִי הַדְּגָשָׁה נִיט אִין דִי נְגָעִים כְּשֶׁלְעַצְמָם (אַלְּסְ עִנְיֶן בִּלְתִי רָצוּי), נָאר – ווִי רַשִּי׳ עִנְיֶן בְּלְתִי רָצוּי), נָאר – ווִי רַשִּי׳ עְנְיֶן אָיז פְּשׁוּטוֹ שֶׁל מִקְרָא, בְּרֶענְגְט גְּלְיִיךְ אַרָאפּיִ אוֹיף בְּרֶענְגְט גְּלְיִיךְ אַרָאפּיִ אוֹיף הִיא לָהָם שָׁהַנְּגְעִים בָּאִים בְּלִיהָם לְּנִי שָׁהִמְמִינוּ אֱמוֹרִייִם כו' וְעַל לְפִי שָׁהִמְמִינוּ אֱמוֹרִייִם כו' וְעַל לְּכִי שָׁהִמְמִינוּ אֱמוֹרִייִם כו' וְעַל יִיִּי הַנָּגָע נוֹתֵץ הַבָּיִת וּמוֹצְאָן",

- מַה שָׁאֵין כֵּן ״מְצוֹרֶע״ אִיז אַדְרַבָּה, לְפִי הַמְבוֹאָר בְּפִירוּשׁ רַשִּׁ״יִדָאוּבָאַרוּכָהאִיןמִדְרַשִּׁיחַזָ״ל

^{17.} It is possible to say that this is the reason why several texts refer to this Torah reading as *Parshas Taharah*. See *Likkutei Sichos*, Vol. 7, p. 100, footnote 5, and the sources mentioned there.

^{18.} Note the Torah reading called *Chayei Sarah*, "Life of Sarah." It is given that name although the

beginning of the Torah reading speaks about Sarah's passing and burial, and the Torah reading as a whole speaks about matters that happened after her passing. See *Likkutei Sichos*, Vol. 15, p. 145ff., and the sources mentioned there, which explain the connection between these matters and Sarah's life.

^{19.} Note *Rambam's* Commentary on the *Mishnah*, *Negayim* 12:5, which differentiates between *tzaraas* blemishes that appear on a person's flesh and those that appear on garments and walls of buildings.

^{20.} Rashi, Vayikra 14:34; Vayikra Rabbah 17:6.

^{21.} Vayikra 14:4.

concerning the beginning of the Torah reading²² discussing the character flaws and punishment of a person afflicted with *tzaraas* – the name *Metzora* highlights the connection between that affliction and gossip and arrogance.

Another point requires clarification: This Torah reading has two names. Jewish custom refers to it as *Metzora* and the *Tur* and the *Shulchan Aruch*²³ use that name. However, Rav Saadia Gaon,²⁴ *Rashi*,²⁵ and *Rambam*²⁶ refer to it as *Zos Tihiyeh*, meaning "This shall be..." What is the reason for the difference between these two approaches?

אוֹיף תְּחַלֵּת כַּּרְשָׁתֵנוֹיט ווֶעגְן דֶעם חָסָרוֹן און עוֹנֶשׁ פוּן אַ מְצוֹרֶע - אַז דָאס אִיז פַארְבּוּנְדְן מִיטְן עִנְיָן פוּן לְשׁוֹן הָרָע וְגַסּוּת הָרוּחַ].

אוֹיך דַארְף מֶען פַּארְשְׁטֵיין ווָאס מֶען גֶעפִינְט צְּווֵיי שֵׁמוֹת פוּן דָער סֶדְרָה: מִנְהַג יִשְׂרָאֵל (און אַזוי ווָערְט זִי אָנְגֶערוּפְן אִין טוּר וְשׁוּלְחָן עָרוּךְּ׳) אִיז צוּ רוּפְן אִין טוּר וְשׁוּלְחָן עָרוּךְ׳׳) אִיז צוּ רוּפְן אִיר - ״מְצוֹרָע״; אָבֶּער אִין רְסַ״גיֹּ, פִּירוּשׁ רַשִׁ״יִיב אוּן רַסִ״גיֹּ, פִירוּשׁ רַשִׁ״יב אוּן רַסִ״גיֹ, ווָערְט זִי אָנְגֶערוּפְן - ״זֹאת תַּקְיָה״. ווָאס אִיז דֶער טַעַם הַחִילּוּק פוּן דִי צְּווֵיי שִׁיטוֹת?

Punishment and Purification

2. It is possible to offer the following explanation of the above. As a preface, one of the fundamental principles of our faith is the concept of reward and punishment, as *Rambam*²⁷ writes in his *Commentary on the Mishnah*:²⁸

The eleventh fundamental principle is that G-d grants a reward to a person who fulfills the *mitz-vos* of the Torah and punishes one who violates its prohibitions. The greatest reward is receiving a portion in the World to Come and the most severe punishment is *kareis*, the soul being cut off and not receiving such a portion.

Rambam further elaborates on these concepts in his text, Mishneh Torah, in Hilchos Teshuvah.²⁹

ב. וְיֵשׁ לוֹמַר הַבִּיאוּר בְּזֶה:

בְּהַקְדִּים: אֵיינֶע פּוּן דִי יְסוֹדוֹת הָאֱמוּנָה אִיז - דָער עִנְיַן פּוּן שְׂכַר וְעוֹנָשׁ, וּבִּלְשׁוֹן הָרְמְבַּ״ם ֹר (אִין פִּירוּשׁ הַמִּשְׁנֵיוֹת ֹרִיּ״ :(הַיְטוֹד הַי״א כִּי הוּא הַשֵּׁם יִתְבָּרָה וְיַעֲנִישׁ לְמִי שֶׁעוֹבֵר עַל מִצְוֹת הַתּוֹרָה וְיַעֲנִישׁ לְמִי שֶׁעוֹבֵר עַל אַזְהָרוֹתִיהָ וְכִי הַשָּׁכָר הַגָּדוֹל הָעוֹלֶם הַבָּא וְהָעוֹנָשׁ הָחָזָק כָּרֵת כו׳״, און ווִי עֶר אִיז מַאֲרִיךְ בְּזֶה בְּסִפְרוֹ יַד הַחַזָּקָה אִין הִלְּכוֹת תְשׁוּבָה ּיִ;

^{22.} Midrash Tanchuma; Vayikra Rabbah 16:5-6.

^{23.} Tur and Shulchan Aruch, Orach Chayim 428:4.

^{24.} The *Siddur* of Rav Saadia Gaon, the section entitled *K'rias HaTorah*.

^{25.} Rashi, Vayikra 13:8.

^{26.} At the conclusion of his *Seder Tefilos*. See *Likkutei Sichos*, Vol. 7, p. 100, and the marginal note to footnote 3 there.

^{27.} Even Sefer Halkrim, which

maintains that there are only three principles of faith, includes the principle of reward and punishment as one of them (*Ikrim*, discourse 1, chs. 4 and 10.)

^{28.} *Sanhedrin*, the introduction to ch. 10, where *Rambam* lists his Thirteen Principles of Faith.

It has already been noted that Rambam does not quote the concept of Thirteen Principles of Faith in his Mishneh Torah, because it is a text of Torah Law, not philosophy.

Nevertheless, that does not detract from their importance. See *Tur* and *Shulchan Aruch*, *Yoreh Deah* 268:2, which explain that a prospective convert should be "inform[ed] of the fundamental principles of faith."

^{29.} See *Hilchos Teshuvah*, chs. 8 and 9, where *Rambam* explains that the observance of the Torah and its *mitzvos* will bring a person manifold blessings in this world. However, the ultimate reward for his observance will be in the World to Come.

The Torah is a "Torah of kindness." Accordingly, it is understood that even the penalties mandated by the Torah were not ordained solely for the sake of punishment, but rather to rectify the sinner's soul, as reflected by our Sages' statement, "Those who are liable for *kareis* but who received lashes are exempted from *kareis*." Similar concepts apply regarding the punishment of execution by the court. Thus, regarding Yehoshua's statement prior to the execution of Achan, "May G-d darken you this day," our Sages comment, "On this day, you will be darkened but you will not be darkened in the World to Come."

Nevertheless, it is not overtly apparent that most of the Torah's punishments to which a transgressor is subjected are for the sake of that person's benefit in his life in this world. By contrast, as will be explained, according to *Rambam*, we can openly see that *tzaraas* blemishes are for the benefit of the afflicted person. Thus, the punishment of *tzaraas* blemishes serves as an example from which it can be derived that the same applies regarding all the punishments mandated by the Torah.³⁷

תּוֹרָה אִיז דָאךְ תּוֹרַת חֶסֶה.
אִיז מוּבָן, אַז אוֹיךְ דִי עוֹנְשֵׁי הַתּוֹרָה זַיִּינֶען נִיט לְשֵׁם עוֹנֶשׁ חַס וְשָׁלוֹם יוֹ, נָאר - דָער תִּיקוּן פַּארְן נָשָׁלוֹם יוֹ, נָאר - דָער תִּיקוּן פַּארְן נָשָׁלוֹם יוֹ, נָאר - דָער תִּיקוּן פַּארְן ״חַיְבֵי כְּרִיתוֹת שֶׁלֶּקוּ נִפְּטְרוּ יְדֵי כְּרִיתָתִם". וְעַל דֶּרֶךְ זֶה בַּא עוֹנֶשׁ מִיתַת בֵּית דִּין, ווִי רַזַ״לֹי זָאגְן בַּיי מִיתַת בֵּית דִּין, ווִי רַזַ״לֹי זָאגְן בַּיי עַכְן: ״יַעְכָּרְךְ ה׳ בִּיּוֹם הַזֶּה בִּיוֹם הַזֶּה אַתָּה עָכוּר לְעוֹלָם הַבָּא הבּא״לֹי,

אָבֶּער בַּא רוֹב עוֹנְשֵׁי הַתּוֹרָה זֶעט מֶען נִיט בְּגָלוּי אַז דָאס אִיז גָאר לְטוֹבָתוֹ שֶׁל הָאָדָם, בְּחַיִּים חַיּוּתוֹ בְּעַלְמָא דֵין בָּעוֹלָם הַזֶּה.

מַה שָׁאֵין כֵּן כַּא נְגְעֵי צָרַעַת זעט מָען דָאס בְּגָלוּי (כְּדִלְקַמָּן בְּרַמְבַּ״ם) - (און פון דֶעם עוֹנֶשׁ הַנְּגָעִים^{לּב} אִיז מוּבָן אַז עַל דֶּרֶךְ זֶה אָיז בַּא אַלֵע עוֹנִשִּי הַתּוֹרָה).

G-d-Given Cues

3. At the conclusion of *Hilchos Tumaas Tzaraas*, *Rambam* writes:³⁸

This change mentioned [above] that affects clothes and houses to which the Torah referred with the general term of *tzaraas* is not a natural occurrence. Instead, it is a sign and a marvel that existed among the Jewish people to warn them

ג. דער רַמְבַּ״ם זְאגְט בְּסוֹף הַלְּכוֹת טוּמְאַת צָרַעִת^{לּי}: ״וְזֶה הַלְּכוֹת טוּמְאַת צָרַעִת^{לּי}: ״וְזֶה הַשִּׁנּוּי הָאָמוּר בַּבְּגָדִים וּבַבָּתִּים שֶׁקְרָאַתּוּ תּוֹרָה צָרַעַת בְּשָׁתִפּוּת הַשָּׁם אִינוֹ מִמִּנְהָגוֹ שֶׁל עוֹלְם אֶלָּא אוֹת וָפֶּלֶא הָיָה בְּיִשְׂרָאֵל כְּדֵי אֶלָּא אוֹת וָפֶּלֶא הָיָה בְּיִשְׂרָאֵל כְּדֵי לְהַחִּירֵן מִלְּשׁוֹן הַרְע שֵׁהַמְּסַבְּּר

^{30.} Cf. Mishlei 31:26.

^{31.} Note *Berachos* **5a**, which speaks about *yissurim shel ahavah*, "suffering [that is an expression] of [Divine] love.

^{32.} See *Kuzari*, discourse 2, ch. 44. See also *Ikrim*, discourse 4, ch. 38.

^{33.} The Mishnah, Makkos 23a.

^{34.} Yehoshua 7:25.

^{35.} The Mishnah, Sanhedrin 43b.

^{36.} See Likkutei Torah, Bamidbar, pp. 53d, 86b, et al. See Likkutei Sichos, Vol. 23, p. 96ff., which states that this concept is understood even according to the straightforward meaning of the Scriptural verses.

^{37.} Note the discussion in *Berachos* 5b whether *tzaraas* blemishes are considered "suffering [that are

an expression] of [Divine] love." However, all agree that they are comparable to an "altar that brings atonement."

^{38.} See Rambam's Commentary on the Mishnah, Negayim 12:5, and Moreh Nevuchim, Vol. 3, the end of ch. 47, where he makes similar statements.

against lashon hara, "malicious gossip."

When a person speaks lashon hara, the walls of his house change color. If he repents, the house will be purified. If, [however,] he persists in his wickedness until the house is destroyed, the leather implements in his house change color.... If he persists in his wickedness until [the Torah requires that] they be burnt, the clothes he wears change color. If he repents, they will be purified. If he persists in his wickedness [until the Torah requires that] they be burnt, his skin undergoes changes and he develops tzaraas. [This causes him to] be isolated and for it to be made known [that he must remain] alone so that he will not be involved in the talk of the wicked³⁹ which is [characterized by] mockery and lashon hara.40

Rambam is saying that G-d brings about a unique change⁴¹ in the natural order "to warn [the Jewish

בלשון הרע משתנות קירות ביתו, אם חזר בו יטהר הבית אם עמד ברשעו עד שהתץ הבית משתנין כַלֵי העור שַבַּבִיתוֹ כו' ואם עמד ברשעו עד שישרפו משתנין הַבְּגַדִים שֶעַלַיו, אָם חַזַר בּוֹ יִטְהַרוּ ואם עמד ברשעו עד שישרפו משתנה עורו ויצטרע ויהיה מְבָדָל וּמְפָּרְסָם לְבַדוֹ עַד שֵׁלֹא יִתעַסֶּק בִּשִיחַת הַרְשַעִים לּי שָהוּא ָהַלֵּיצַנות וְלֵשׁוֹן הַרֵע״^{לה}.

דאס הייסט, דער אויבערשטער מַאכָט אַ שִׁינוּי מִיוּחַדלּי אָין דֵער בַּרִיאַה ״כָּדֵי לְהַזָּהִירַן מִלְשׁוֹן

39. Rambam's statements appeared to be sourced in the Tosefta, Negavim 6:6; Midrash Tanchuma, Parshas Metzora, the end of sec. 4; Vayikra Rabbah 17:4; and Pesikta Rabasi, ch. 17, which describes explicitly tzaraas afflictions as coming in this order: first, blemishes on walls of homes, etc. Nevertheless, these sources do not mention that tzaraas is "a sign and a wonder that existed among the Jewish people" and that it is intended to prevent Jews from "be[ing] involved in the talk of the wicked."

40. See Seforno at the end of Parshas Tazria, which elaborates concerning the concept that tzaraas is a unique Divine sign granted to the Jewish people to enable them to refine their conduct.

41. According to the straightforward understanding of Rambam's wording in Hilchos Tumaas Tzaraas, loc. cit., the expression, "is not a natural occurrence," refers to "the change mentioned above that affects clothes and walls of houses."

A similar understanding is reflected by Rambam's statements in his

Commentary on the Mishnah, Negayim, loc. cit., "Garments and walls of buildings are inanimate and the change that occurs in them is not tzaraas; it is only that the Torah refers to it with this term."* (This is also explicitly stated in Ramban, Vayikra 13:47, K'li Yakar and Seforno to that verse, and Sefer HaChinuch, mitzvos 172 and 177**.) The implication of these authorities' words is that tzaraas that affects humans is in fact a natural occurrence.

However, Likkutei Torah, Vayikra, p. 22b, quoted in sec. 6 below, states also regarding tzaraas that affects man, "that physical signs appearing on his flesh in an unnatural way... is a miraculous occurrence."

However, even from Rambam's statements, it can be understood that since blemishes that affect a person come about in continuation and following the blemishes that appear on the walls of his buildings and on his garments indicates that they are not a result of natural causes.*** This also could be inferred from Rambam's statements in Moreh Nevuchim, loc. cit. Note also the conclusion of Rambam's Commentary on the Mishnah, loc. cit., "Similarly, with regard to blemishes affecting men. You see that the balding of the head is referred to as tzaraas, which is a sickness.... And yet a person is purified of tzaraas when his entire body becomes white.... Obviously, these conditions are Torah decrees." (See also Rav Kapach's translation of that passage.)

See also K'li Yakar, loc. cit., which states, "This also is a general category applying also to blemishes on a person's body; they are also unnatural, visited upon him as a punishment." See similar statements by Rabbeinu Bachya, Vayikra 13:58.

- * The above follows Rav Kapach's translation of that passage. However, the standard translated text of Rambam's Commentary on the Mishnah, loc. cit., suggests two versions of this passage.
- ** Note the variation in the wording in Sefer HaChinuch. With regard to blemishes on garments, that text states (mitzvah 172), "This matter is not a natural

people] against *lashon hara*." Therefore, the order is that G-d first brings about this change in the walls of buildings, then in garments, so that the Jews will be warned. The signs begin with a lesser situation and proceed to one that is more severe, so that they take heed and guard against *lashon hara*.⁴²

Also, the confinement which a person afflicted with *tzaraas* must undergo has a positive purpose. It is prescribed that "he must be isolated and it be made known that he must remain alone"⁴³ and that "he shall dwell alone, outside the camp where he lives."⁴⁴ These measures were enacted with the purpose that "he will not be involved in the talk of the wicked which is [characterized by] mockery and *lashon hara*."

הָרָע״. ווָאס דֶעְרְפַּאר אִיז דֶער סֵדֶר, אַז דֶער אוֹיבֶּערְשְׁטֶער בְּרֶענְגְט עֶס (דֶעם שֶׁענוּי) פְּרִיעֶר אִין דִי בָּתִּים אוּן דֶערְנָאךְ אוֹיף דִי בְּגִדִים וכו״, בִּכְדֵי צוּ מַזְהִיר זִיין דִי אִידְן מִן הַקַּל אֶל הַכָּבֵד צוּ זַיִין אַפּגעהיט פוּן לשוֹן הרעלי.

און אויך דֶער הֶסְגֵּר פּוּן דֶעם מְצוֹרָע עַצְמוֹ, ווָאס ווָערְט גֶעטָאן אִין אַן אוֹפֶּן שַׁ״יִּהְיֶה מֻבְּדָּל וּמְפָּרְסָם לְבַדּוֹ״, ״בָּדָד יַשֵׁב מְחוּץ לַמַחֲנֶה מוֹשָׁבוֹ״^{לח}, אִיז מִיט דֶער מַטָּרָה אַז דָאס זָאל אויף אִים פּוֹעֵלְן ״שֶׁלֹא יִתְעַסֵּק בְּשִׁיחַת הָרְשָׁעִים שׁהוּא הלִיצנוּת וֹלשׁוֹן הרע״.

To Begin Anew

4. It can be said that the Torah reading is named *Tazria* for this reason. As stated in sec. 1 above, the term *tazria* is the beginning of the conception of new life, like sowing the seeds of grain or fruit, which result in new growth.

This is also the intent of the *tzaraas* blemishes described in *Parshas Tazria*. Both the *tzaraas* blemish itself and the confinement the afflicted person must undergo, that he "be isolated and it be made known that he must remain alone," are not (only) punishments and undesirable factors that the afflicted person must bear, but they are elements and means to correct and heal him,

ד. וְעַל פִּי זֶה יֵשׁ לוֹמֵר אַז מֵהַאי טַעְמָא וֹנֶערְט דִי פַּרְשָׁה אָנְגֶערוּפְּן ״תַּזְרִיעִ״: תַּזְרִיעַ אִיז דִי הַתְּחָלַת הַלֵּידָה פּוּן חַיִּים חֲדָשִׁים, כַּנַּ״ל סְעִיף א (עַל דָּרֶךְ ווִי זְרִיעָה בַּא תְּבוּאָה וּפֵירוֹת - אַז דָערְפּוּן זָאל נָאכָדֶעם קוּמֶען אַ נַיִּיע צְמִיחָה) -

אַזוֹי אָיז דֶער תּוֹכֶן עִנְיַן הַנְּגָעִים פּוּן פַּרְשַׁת תַּזְרִיעַ: סֵיי דֶער נָגַע עַצְמוֹ אוּן סֵיי דֶער הָסְגַר וְהָחְלֵט פּוּן דֶעם מְצוֹרָע ווָאס עֶר אִיז ״מֻבְדֶּל וּמְפֻּרְסָם לְבַדּוֹ״ זַיִינֶען נִיט (נָאר?) בְּתוֹר עוֹנֶשׁ וְהָעְדֵּר הַטוֹב פַאר דֶעם מְצוֹרָע כַּנַּ״ל, נָאר בְּּרָטִים אוּן מִיטִלַען אִין דֵעם תִּיקוּן

occurrence, but rather a wondrous sign found among the holy nation so that they learn [and accept rebuke]." With regard to blemishes on walls of buildings, that text states (mitzvah 177), "I heard that it is not a natural occurrence, but a wondrous matter, that will appear from time to time in Jewish homes to rebuke them."

^{***}This understanding is also

reflected in the statements of *Likkutei Torah*, *loc. cit.*, "*Tzaraas* blemishes are not a result of the moistness that is found, as stated by *Rambam.*" This refers to *tzaraas* blemishes affecting a person as stated in the body of the footnote. See also the sources mentioned in footnote 59 below and see *Likkutei Sichos*, Vol. 22, p. 65, footnote 9.

^{42.} Note the wording of Sefer HaChinuch, mitzvah 172, "One of the themes of the mitzvah is that G-d, in His great kindness, desired to chastise us "as a father chastises his son" (Devarim 8:5). And in mitzvah 177, that text states, "As a result of G-d's love for them, He makes known..."

^{43.} Rambam, Hilchos Tzaraas, loc. cit.

^{44.} Vayikra 13:46.

enabling him to enter a new lifestyle in which he will have no connection with "the talk of the wicked that is [characterized by] mockery and *lashon hara*."

Since the purpose of the Torah is to serve as instruction (hora'ah),⁴⁵ it follows that the passage regarding tzaraas blemishes teaches a lesson⁴⁶ regarding all the punishments mandated by the Torah – i.e., that they serve as a unique Divine act to lead to an improvement in a Jew's conduct, causing him to follow an upright path.

Why was *tzaraas* singled out as the example through which to teach this lesson?

A person afflicted with *tzaraas* is considered as if he were deceased. It is evident therefore that the impurity imparted by *tzaraas* is one of the most severe types of impurity.⁴⁷ Consequently, the punishment the afflicted person receives – being forced to dwell alone outside the camp – is one of the most severe forms of punishment.⁴⁸

Despite its severity, ultimately, the isolation suffered by a person afflicted by *tzaraas* that serves as his punishment is for his own benefit. From this, it can be derived that all other punishments are also the beginning – and intrinsic elements – of the advancement and restoration

(אִין דֶער הֵיילוּנְג) פוּן דֶעם מְצוֹּרֶע, אַז עֶר זָאל אַרִיִין אִין אַ סֵדֶר פּוּן חַיִּים חֲדָשִׁים אוּן נִיט הָאבְּן קֵיין שַׁיִיכוּת מִיט ״שִׂיחַת הָרְשָׁעִים שָׁיִכוּת הָלֵיצָנוּת וְלְשׁוֹן הָרֶע״.

אוּן ווִיבּאלְד אַז עַנְיָנָה שֶׁל תּוֹרָה אִיז - הוֹרָאָה, אִיז מוּבָן, אַז פּוּן פַּרְשַׁת נְגָעִים אִיז דָא אַ הוֹרָאָה^{ליי} אוֹיף אַלֶּע עוֹנְשֵׁי הַתּוֹרָה, אַז עַנְיָנָם אִיז אַ פְּעוּלָה מְיוּחֶדֶת פּוּן דֶעם אוֹיבָּערְשְׁטְן צוּ מְתַקֵּן זַיְין דֶעם אִידְן, עַר זַאל גַיין בְּדֵרָךְ הַיָּשַׁר.

פַארְווָאס ווֶערְט דָאס אָנְגֶעווִיזְן און גַעזַאגָט דַוִקא בַּא מִצוֹרַע?

הֶיוֹת אַז עֶר אִיז חָשׁוּב כַּמַּת (אוּן בְּגִילוּי אִיז טוּמְאַת מְצוֹרָע פּוּן דִי טוּמְאוֹת הֲכִי חֲמוּרוֹת", זַיְין עוֹנֶשׁ בְּדָד יֵשֵׁב מְחוּץ לַמַּחֲנֶה מוֹשְׁבוֹ -בִּיָּד יַשֵּׁב מְחוּץ לַמַּחֲנֶה מוֹשְׁבוֹ . אִיז פּוּן דִי עוֹנִשִׁים הַכִי חֲמוּרִים"״).

און פון דֶעם לֶערְנְט מֶען אָפּ אוֹיךְ בַּנּוֹגַעַ דִי אַנְדֶערֶע עוֹנְשִׁים, אַז זֵיי זַיִינֶען אַ הַתְחָלָה וּפְרַט פון דֶעם תִּיקוּן הָאָדָם,

^{45.} Indeed, the words Torah and *hora'ah* share the same Hebrew root. See *Radak*, *Tehillim* 19:8; *Zohar*, Vol. III, p. 53b, *et al*.

^{46.} Note Sefer HaChinuch (mitzvah 169) that states that the motivating principles for this mitzvah of tzaraas blemishes, "to render a person afflicted by them impure... so that he come to a kohen" is "to establish within our souls that the Holy One, blessed be He, oversees every person with specific Divine providence."

^{47.} The impurity causes the afflicted person to dwell "outside his camp," indeed, outside all three camps:

a) the camp of the *Shechinah*, i.e., the Sanctuary and its courtyard, and

in the era of the *Beis HaMikdash*, the *Beis HaMikdash* and its inner courtyard;

b) the camp of the Levites, who camped between the Sanctuary and camp of the Israelites, and in the era of the *Beis HaMikdash*, the enclosed area of the Mountain of the *Beis HaMikdash*;

c) the camp of the Israelites, in the era of the *Beis HaMikdash*, the walled cities in *Eretz Yisrael* (Rabbeinu Asher; Rav Ovadiah of Bartenura, *et al.*, *Keilim* 1:7; there are, however, other views).

No one who contracted other forms of impurity was required to be separated to such a great degree. See *Toras Kohanim* and *Rashi* to *Va*-

yikra 13:46; Pesachim 67a, quoted by Rashi, Bamidbar 5:2.

^{48.} Sefer HaChinuch, mitzvah 410, describes the anguish a person punished by exile for causing a person's death accidentally as "almost equal to the anguish of death, for the person is separated from his loved ones... and compelled to dwell... among strangers." The anguish suffered by a person afflicted with tzaraas is even greater, for he is compelled to dwell alone. Note Raavad's commentary on Toras Kohanim, loc. cit., which states that a person afflicted with tzaraas is like a person placed under a ban of ostracism. See footnote 57, below.

of the person being punished. Just like the *tzaraas* blemishes – and the quarantine and isolation they cause – enable the afflicted person to proceed from a state comparable to death to becoming a new entity, so too, the other punishments mandated by the Torah] are aspects of a new "conception."

אַזוֹי ווִי דֶער עִנְיַן הַנְּגְעִים, מִיט דִי יְמֵי הָסְגֵּר וְהָחְלֵט, זַיִינֶען אַן עִנְיַן פּוּן ״תַּוְרִיעַ״ (אַז דֶער כַּמֵּת זָאל ווֶערְן אַ בָּרִיָּה חַדָּשָׁה).

Growing Through Isolation

- 5. The above concept also leads to a *halachic* distinction. The law regarding a person afflicted by *tzaraas* that "throughout the time he is [afflicted by] the blemish, he shall dwell alone, outside the camp where he lives"⁴⁴ can be interpreted in two ways:⁴⁹
- a) The separation that he must undergo resembles the laws applying to other people who contracted ritual impurity, e.g., a zav,⁵⁰ a zavah,⁵¹ or one who came in contact with a human corpse. They are forbidden to enter the camp of the Shechinah⁴⁷ or the camp of the Levites. Similarly, a person who is afflicted by tzaraas, because his impurity is more severe, must be distanced from all three camps, even the camp of the Israelites. Consequently, he will perforce dwell alone. According to this understanding, the obligation to isolate a person afflicted by tzaraas is of the same type as the isolation of other impure people. However, because his impurity is more severe, his isolation is also of a more encompassing nature.
- b) Alternatively, the pronouncement "He shall dwell alone, outside the camp" is a singular law applying specifically to a person afflicted by *tzaraas*. It is not solely associated with his impurity, but rather results from his distinct personal circumstances, which are different from those of other individuals who have contracted impurity.

ה. וְיֵשׁ לוֹמַר, אַז פוּן דֶעם קוּמְט אַרוֹיס אוֹיך אַ נַפְקא־מִינַהּ לַהַלַכָה:

דעם מב דין בא מצורע, אז "כל ימי אַשֶׁר הַנָּגַע בּוֹ יִטְמַא כו' בַּדַד יֵשֶׁב מְחוץ לַמַּחֲנָה מוֹשֶׁבוֹ״לֹּה, קֵען מֵען מגדיר זיין אין צוויי אופנים - אז דאס אָיז אַ דִין עַל דָרֶך ווִי בַּא אַנְדֵערַע טְמֵאָים (זַכִּים וְזַבוֹת וּטְמֵאֵי מֵתִים) וועלכע טארן ניט זיין בתוך מחנה שַׁכִינַה אַדַער מַחַנָה לְוַיַּה, עַל דָּרֶךְ זָה דַארָף אַ מִצוֹרַע, מִצַּד חוֹמֵר יוֹתֵר בְטוּמְאָתוֹ, זִיךְ גָעפִינֶען מִחוץ לג' מַחַנות, אויך מחוץ למחנה ישראל ָנְבְּמֵילָא אִיז ״בָּדָד יֵשֵׁב גו׳״) מגן (וֹבְמֵילָא אָיז אַדער אַז דִי אַזְהַרָה ״בַּדַד יֵשֶׁב מְחוּץ לַמַחַנָה" אִיז אַ דִין מִיוחַד בַּא מִצורַע דַוֹקָא, נִיט (נַאר) פַארְבּוּנִדְן מִיט זַיִין טוּמָאַה, נַאר (אויך) מִיט עִנְיַנוּ הַמִיוחַד ומשונה פון שאַר הַטִּמְאִים.

^{49.} With regard to the concepts that follow, see *Likkutei Sichos*, Vol. 18, p. 135ff., and the sources mentioned there.

who discovers emissions from his male organ that, according to some, resemble those of a person suffering from gonorrhea. He is therefore deemed impure. See *Vayikra*, ch. 15.

^{51.} The term *zavah* refers to a woman who discovers vaginal bleeding outside her ordinary menstrual cycle and is therefore deemed impure. See *Vayikra, loc. cit.*

^{50.} The term zav refers to a man

To elaborate – it appears that there are two categories of laws that apply to a person afflicted by *tzaraas*:

- a) The general law applying to all people who have contracted impurity is stated in *Parshas Naso*,⁵² "They shall send forth from the camp all those afflicted by *tzaraas*, all *zavim*, and all those who have contracted the impurity associated with a human corpse." The reason for this measure is "so that they do not make their camp impure,"⁵³ i.e., the measure is enacted for the sake of the purity of the camp. Thus, the isolation of the person afflicted with *tzaraas* is not being demanded for the sake of the person, (i.e., to enable his purification), but rather is an outcome of his impure state.
- b) The command, "He shall dwell alone, outside the camp where he lives," is a unique law applying specifically to the person afflicted with *tzaraas*. Its purpose is not only to distance him from the camp because of his impurity, but rather for his personal sake, to lead to his purification.

It is possible to say that there are several corollaries stemming from these two laws. Among them:

a) With regard to the general law – "They shall send forth from the camp..." ⁵² – the fundamental purpose is an exclusion, causing impure persons to leave the camp "so that they do not make your camp impure." ⁵³ Accordingly, when the laws applying to the different camps of the Jewish people were nullified and the laws regarding ritual impurity were no longer practiced, an impure person no longer needed to separate from others since he was no longer "in the camp." ⁵⁴

לְּכְאוֹרָה אִיז בַּיי מְצוֹרָע דָא צְּווֵיי בַּאזוּנְדֶערֶע סוּגִי דִין: א) דָער דִין בָּאזוּנְדֶערֶע סוּגִי דִין: א) דָער דִין כְּלְיִי פּוּן טְמֵאִים ווָעלְכֶע שְׁטֵייט אִין פַּרְשַׁת נָשֹאִים ווָעלְכֶע שְׁטֵייט אָין פַּרְשַׁת נָשֹאי": "וְישַׁלְחוּ מִן הַמַּחְנָּה כָּל צָרוּעַ וְכָל זָב וְכֹל טָמֵא לָנָפֶשׁ". אוּן דָער טַעַם אִיז "וְלֹא יְטַבְּאוּ אֶת מַחֲנֵיהֶם" בּיה צוּלִיבּ דִי מַבְּנִרֹן, ווָאס דָאס אִיז פַארְבּוּנְדְן מִיט דָער טוּמְאָה פוּן מְצוֹרָע; אוּן ב) דָער צִוּוִּי "בָּדָד יֵשַׁב מִחוּץ לַמַחְנָה מוֹשָׁבוֹ" אַ דִין מְיוּחָד לַמַחְנָה מוֹשָׁבוֹ" אַ דִין מְיוּחָד לַמַּחְנָה מִנְּתֹץ ווָאס אִיז נוֹגַע עָם, כְּשְׁהַרְתוֹ (נִיט (נָאר) אַלְס הַרְחָקָה מָהַמְחָנוֹת מִצֵּד טוּמְאָתוֹ).

וְיֵשׁ לוֹמֵר, אַז צְווִישִׁן דִּי צְווֵיי דִינִים זַיִינֶען דָא כַּמָּה נַפְּקָא־מִינָּה, וּמֵהַם:

א) בּיי דֶעם דִין הַכְּלֶלִי ״וִישַׁלְחוּ מָן הַמַּחֲנָה״ אִיז נוֹגֵעַ דִי שְׁלִילָה, עֶר זָאל נִיט זַיִין אִין דֶער מַחֲנֶה ״וְלֹא יְטַמְאוּ אֶת מַחֲנֵיהָם״ (וּבְמֵילָא - כְּשֶׁבָּטְלוּ מַחֲנוֹת אִיז עֵר אוֹיךְ דֵעמַאלָט נִיט בַּמַחֲנַה));

In its original sense, the term "the nullification of the camps" referred to the situation that prevailed during the actual journeys of the Jewish people in the desert when the three camps described in footnote 47 were

temporarily suspended until the Jewish people encamped again.

With regard to later eras, according to *Rambam*, *Hilchos Beis HaBechirah* 6:15-16, the holiness of the camps still applies with regard to Jerusalem. *Raavad* and others dispute that position. Outside of Jerusalem, *Tosafos* (*Berachos* 5b) maintains that the holiness of the third camp – the walled cities of *Eretz Yisrael* – was nullified with the exile of a portion

of the Jewish people in the era of the first *Beis HaMikdash*. From that time onward, the majority of the Jewish people did not live in *Eretz Yisrael* and the laws pertaining to the Jubilee year were also nullified, including the holiness of the walled cities. However, this point is a matter of discussion among the commentators. See *Likkutei Sichos*, Vol. 18, p. 134ff. where these concepts are discussed.

^{52.} Bamidbar 5:2.

^{53.} Ibid. 5:3.

^{54.} Since the camp(s) no longer exist, the impure person is not obligated to separate.

However, putting the emphasis on the responsibility incumbent on the impure person – "He shall dwell alone, outside the camp where he lives,"⁴⁴ that he shall be "alone, outside the camp" – leads to a different inference. If for whatever reason he does not "dwell alone, outside the camp where he lives" – even when the reason he does not do so is because there are no "camps" or the like – he cannot attain purification, as explained in another source.⁴⁹

b) The law that a person afflicted by *tzaraas* must dwell outside all three camps appears to indicate that our Sages'55 interpretation of the obligation incumbent on a person afflicted by *tzaraas* – "He should dwell in isolation; other impure people should not dwell with him" – only implies that such a person should separate from individuals who contracted other forms of impurity (e.g., one who came in contact with a human corpse, a *zav*, or a *zavah*). However, it does not appear to mandate his separation from other persons also afflicted by *tzaraas*. ⁵⁶

By contrast, the command, "He shall dwell alone," produces an obligation incumbent on the afflicted person: he must dwell alone, also separate from others who are similarly afflicted.⁵⁷ Specifically in such a manner will he "be isolated and it [will] be made known that he must remain alone." Only in this way

מַה שָׁאֵין כֵּן אִין דֶעם דִין "בָּדֶד יַשֵׁב מְחוּץ לַמַּחְנֶה מוֹשָׁבוֹ" אִיז נוֹגַעַ דֶער חִיּוּב - אַז עֶר זָאל זַיִּין בָּדָד מְחוּץ לַמַּחְנֶה - וּבְּמֵילָא אוֹיבּ עֶס הָאט זִיןּ (מֵאֵיזוֹ סִיבָּה שָׁתִּהְיָה) נִיט אוֹיסְגעפִירְט בַּיי אִים דֶער עִנְיָן פוּן "בָּדָד יַשֵּׁב מְחנּץ לַמַּחְנֶה מוֹשָׁבוֹ" (- ווֶען סְ׳אִיז נִיטָא קֵיין מְצִיאוּת פוּן מְחַנוֹת כַּנַּ"ל וְכֵיוֹצֵא בָזֶה), דַארְרְ אוֹיסְקוּמָען לְטָהֵרָתוֹ. וְכִמְבוֹאָר בְּמָקוֹם אַחַרִיּוֹ.

ב) מִצֵּד דֶעם דִין, אַז עֶר דַאְרְף זַיִין מִחוּץ לְג׳ מַחֲנוֹת, דַאִּרְף אוֹיסְקּנְּמֶען, אַז דִי אַוְהָרָה ״בָּדָד יַשֵׁב לְבַדּוֹ יֵשֵׁב שֶׁלֹּא יְהוּ טְמֵאִין אַחָרִים יוֹשְׁבִין עִמוֹ״ִיוֹ אִיז בְּלוֹיז שׁוֹלֵל אַן אַנְדְער סוּג טְמֵאִים (טְמֵאֵי מֵת, זָבִים וְזָבוֹת) אָבֶּער דָעם חִיּוּב פוּן ״בָּדָד יֵשֶׁב״, דַאְרְף דֶעם חִיּוּב פוּן ״בָּדָד יֵשֶׁב״, דַאְרְף מְצוֹרְעִיםִייּ: דַוְקָא דָעמָאלְט ווְעַרְט בַּיִי אִים נִתְקַיֵּם ״וְיִהְיֶּה מְבַדַל וּמִפְּרָסַם לְבַדוֹ״, אוֹן נַאַר

from all others. Were the intent to be that he must dwell outside all three camps, that is explained by *Rashi* in his next entry, "outside the camp – outside the three camps." Since *Rashi* states that a person afflicted by *tzaraas* must dwell outside the three camps, it is obvious that he must separate from other impure individuals. Hence, his statement that he must live in isolation means a further state of isolation, i.e., separate from all others.

See, however, Rabbi Eliyahu Mizrachi and other super-commentaries to Rashi, loc. cit., and other commentaries to Toras Kohanim, loc. cit., who follow a different understanding.

See also Tzaphnas Paneiach al HaTo-

rah to Vayikra, loc. cit., which cites several sources that indicate that people afflicted with tzaraas would actually dwell together. See also II Melachim 7:3 (the Haftarah read for Parshas Tazria-Metzora) that describes "Four men afflicted with tzaraas" and states that "one said to the other." (Nevertheless, it could be said that an exception was made in that instance because the four were Gechazi and his three sons and they were obligated to honor their father.)

^{55.} *Pesachim* 67a. See also the other sources cited in footnote 47.

^{56.} This is the straightforward understanding of the words of Rabbi Yehudah, the author of the teaching in *Pesachim. loc. cit.*

^{57.} This interpretation can be understood from *Raavad's* commentary on *Toras Kohanim, loc. cit.* It also appears to be implied by *Rashi's* commentary on *Vayikra* 13:46, s.v. *badad yeishev*, where he explains the reason for the isolation of a person afflicted by *tzaraas* after asking rhetorically, "Why is he different from other ritually impure people [and] required to dwell in isolation?"

^{58.} This seems to be the intent of the passage from *Rambam* cited above. See also *Rambam*, *Hilchos Tumaas Tzaraas* 10:7, which states that a person afflicted with *tzaraas* must "dwell isolated."

can it be assured "that he will not be involved in the talk of the wicked." By contrast, were he to dwell together with other people afflicted with tzaraas – and only with them – it is likely that the opposite would occur. אַזוֹי ווֶערְט בַּאווָארְנְט "שֶׁלֹּא יִתְעַסֵּק בְּשִׂיחַת הָרְשָׁעִים" (מַה שָׁאֵין כֵּן כְּשָׁנִמְצָא עִם מְצוֹרָעים וּבִפְרַט - רַק עִמָּהָם - הֲרֵי זֶה פּוֹעֵל לְהֵיפֶּרְ!).

A Mystical Understanding of Tzaraas Blemishes

6. As mentioned, according to a straightforward understanding of the matter and, similarly, according to halachah, tzaraas blemishes are a sign and a warning to a Jew to refrain from speaking lashon hara. If he is so habituated in this undesirable path of conduct that his skin undergoes changes and he develops tzaraas, 41 activities reflecting the intent of "he shall dwell alone" must be mandated to heal him and separate him from "the talk of the wicked."

Similar concepts apply - and, indeed, to an even greater extent - with regard to the inner dimensions of the concept. As explained in Likkutei Torah,59 it is significant that the verse referring to tzaraas blemishes⁶⁰ - "When a person has a discoloration on the skin of his flesh..." - uses the term adam, a very lofty term used to describe to a Jewish person. Tzaraas blemishes afflict only a person who is on the level of adam, an elevated rung, referring to one "perfect in all matters."59 The reason for the above is that the appearance of tzaraas blemishes on "the skin of his flesh" indicates that the evil in the person's character that caused the tzaraas blemish is not within the person's inner dimensions; instead, it is merely a residue of evil that remains in the external dimensions of his personality, "at the fringe of his garments."59 Therefore, the result produced by this inner evil is, like its cause, only a blemish on

ו. כְּשֵׁם ווִי דָאס אִיז אִין פְּשׁוּטָם שֶׁל הָעְנְיָנִים וְעַל דֶּרֶךְ הַהֲלֶכָה - אַז נְגָעִים אָיז אַן אות אוּן אַ ווָארְנוּנְג אָפְּצוּהִיטְן אַ אִידְן פּוּן לָשׁוֹן הָרָע, אוּן אַז אוֹיבּ אַ אִידְן פּוּן לָשׁוֹן הָרָע, אוּן אַז אוֹיבּ עֶּר אִיז נָאךְ ווַיִיטָער אַרְיִינְגָעצוֹיגְן גֶעעוֹיגְן אָין דָעם בִּיז אַז ״מִשְׁתַּנָּה עוֹרוֹ גָעוֹאַרְן אִין דָעם בִּיז אַז ״מִשְׁתַנָּה עוֹרוֹ וְיִצְטָרַע״, ווֶערְן גָעטָאן פְּעוּלוֹת ״בָּדָד יַשֵׁב גו״ אִים צוּ הַיילְן אוּן אָפְּשִׁייִדְן פוּן שִׂיחַת הָרְשָׁעִים כו׳ -

עַל דֶּרֶךְ זֶה (אוּן נָאךְּ מֶער) אִיז עֶס מוּדְגַשׁ בַּפְנִימִיוּת הַעְנֵינִים:

סְ׳אִיז מְבוּאָר אִין לִקוּטֵי תּוֹרָהִיּא, אַז דָאס ווָאס בַּיי נְגָעִים שְׁטֵייט^{נב} ״אָדָם כִּי יִהְיֶה בְעוֹר בְּשָׁרוֹ גו׳״ - דֶער תּוֹאַר אָדָם ווָאס אִיז דֶער שֵׁם הַמַּעְלָה פּוּן אִידְן - אִיז ווַיִּיל דֶער עִנְיַן הַנְּגָעִים אִיז שַׁיָּיךְ דַּוְקָא בַּיי אֵיינָעם ווָאס אִיז בְּמַדְרֵיגַת אָדָם, ווֶעלְכֶע אִיז אַ מַדְרֵיגָה גְדוֹלָה, ״שְׁלִּמוּ דְכֹלְא״.

און דֶער טַעַם דֶערְפוּן אִיז, ווַיִיל דֶער ענְיַן הַנְּעִים ״בְּעוֹר בְּשֶׁרוֹ״וֹיִיזְט אַז דֶער רַע וֹנָאס אִיז גוֹרֵם דֶעם נָגַע אִיז נִיט בְּתוֹךְ אִין (דֶער פְּנִיתִיּוּת פּוּן) דֶעם כֶּענְטשְׁן, נָאר סְ׳אִיז ״פְּסוֹלֶת״ וְרַע ווֶעלְכֶע אִיז פַארְבְּלִיבְּן בְּלוֹיז אִין זַיִין חִיצוֹנִיּוּת -״בְּסוֹף לְבוּשִׁיו״, אוּן דֶערְפַאר ווֶערְט דֶערְפוּן אַזוֹי אוֹיךְ אִין דֶעם מְסוּבָּב (בְּדוֹמֵה צוּ זַיִין סִיבָּה) אַ נָגַע ווַאס אִיז (בִּדוֹמֵה צוּ זַיִין סִיבָּה)

^{59.} Likkutei Torah, Vayikra, p. 22b. See also the end of the maamarim entitled Adam Ki Yihiyeh, 5666 (in the series of maamarim entitled,

"the skin of his flesh," i.e., the external dimensions of his body.

On the basis of this explanation, the Alter Rebbe also clarifies why "the *mitzvah* concerning *tzaraas* blemishes is not practiced in our time, after the destruction of the *Beis HaMikdash*, because they no longer exist at all⁶¹... for they are a miraculous matter."

The reason there are no longer *tzaraas* blemishes in the present era is that, in this time, a person who has no evil at all in his inner dimensions no longer exists. "Even a righteous and good man still has some evil within his inner dimensions." Accordingly, in our time, evil does not bring about *tzaraas* blemishes.

These explanations provide added clarification for the rationale explained above: that the concept of *tzaraas* blemishes mentioned in *Parshas Tazria* follows the general theme of *tazria* – that it is for the sake of conceiving something new and loftier.

Why does G-d bring about these "miraculous matters"? So that even the external residue of evil that a Jew possesses will be refined.

(נָאר) ״בְּעוֹר בְּשֶׂרוֹ״, בְּחִיצוֹנִיוּת הַגוּף.

דֶערְמִיט אִיז דֶער אַלְטֶער רֶבִּי אוֹיךְ מְבַאֵר פַארְווָאס ״מִצְוַת נְגָעִים אַינוֹ נָהוֹג בִּזְמַנֵּנוּ זָה אַחַר הַחוּרְבָּן מִפְנֵי שָׁאֵינָן מְצוּיִין כְּלַליי כו' אַךְ מַעֲשֵׂה נִסִים הָם״יי מַעֲשֵׂה נִסִים הָם״יי

הֵיוֹת אַז ״אֵינוֹ בְּנִמְצָא בִּזְמַנֵּנוּ״ אַזָא מֶענְשׁ ווָאס הָאט אִינְגַאנְצְן נִיט קֵיין רַע בִּפְנִימִיּוּת, ״שָׁאַף הַצַּדִּיק וְהַטוֹב עֲדַיִין הָרַע קְצַת בִּפְנִימִיּוּת״, דֶערְפַאר אִיז דָער רַע בִּזְמַנֵּנוּ נִיט גוֹרֵם קֵיין נְגָעִים.

לְפִי זֶה אִיז נָאךְ מֶער מוּסְבָּר דֶער טַעַם הַנַּ״ל, אַז דֶער עִנְיַן הַנְּגָעִים הַמְבוּאָר בְּפַּרְשַׁת תַּזְרִיעַ אִיז תּוֹכְנוֹ אַן עִנְיָן פּוּן ״תַזְרִיעַ״ - צוּלִיבּ אַ הוֹלָדַה חַדַשָּׁה וְנַעֵלָה:

דֶעם מַאְכְט דָער אוֹיבֶּערְשְׁטֶער בִּכְדֵי אַז אוֹיךְ דִי חִיצוֹנִיּוֹת וּפְסוֹלֶת הָרַע זָאל נִתְבָּרֵר ווֶערְן בַּא אִידְן.

Negative Factors as Springboards for Growth

7. Based on the above, it is possible to clarify the significance of the name of the second Torah reading of this week, *Metzora*. This name is given to the Torah reading although it does not describe a person afflicted with *tzaraas* as he is in a state of impurity, but rather "on the day of his purification."

This name clarifies that the purification and the

ז. עַל פִּי זֶה אִיז אוֹיךְ מְבוּאָר דער שֵׁם פוּן דָער צְווֵייטָער סָדְרָה, ״מְצוֹרָע״, כָאטשׁ דָארְט רָעדט זִיךְ נִיט ווִי דָער מְצוֹרָע אִיז בְּמַצְב שֶׁל טוּמְאָה, נָאר ווִי עֶר אִיז ״בִּיוֹם טָהַרָתוֹ״:

ָדֶערְמִיט ווֶערְט אַרוֹיסְגֶעבְּרַאכְט,

Beis HaMikdash no longer stands (Rambam, Hilchos Tumaas Tzaraas 11:6), provided that there are no obstacles to their observance, e.g., the lack of a kohen whose lineage has been established.

See Torah Shleimah (Shmos, Milui'im, sec. 18), which cites various

^{61.} Analysis is required of the meaning of the Alter Rebbe's statement quoted in the main text. Is the intent that the reason these laws do not apply at present is that *tzaraas* blemishes simply do not exist? Theoretically, the laws are applicable even in the era when the

opinions regarding whether the laws regarding *tzaraas* blemishes are observed in the present era and the reasons for those views. See also the sources mentioned in *Likkutei Sichos*, Vol. 22, p. 65, footnote 9.

^{62.} See footnote 41 above.

^{63.} Vayikra 14:2.

healing of the afflicted person described in *Parshas Metzora* is not a new development, something that was made possible only as a result of the actions and sacrifices mentioned in this Torah reading. Instead, this all comes about as a continuation and as a result of the matters explained in *Parshas Tazria*.

In other words, the activities described in *Parshas Metzora* that bring about the actual purification of the afflicted person do not cause something new. Rather, they merely serve as a catalyst to reveal the inner process of change that was already brought about within the afflicted person by the *tzaraas* itself. As explained above, the person's spiritual healing process – which was the purpose the *tzaraas* was intended to promote – comes about through the affliction and the resulting isolation ("He shall dwell alone").

For this reason, the Torah reading is not named *Bayom Taharaso*, "On the Day of His Purification," or the like,⁶⁴ which would indicate that it is the activities mentioned here that bring about the afflicted person's purification. Instead, it is specifically called *Metzora*, highlighting that the purification is a result of the *tzaraas* affliction itself.

אַז טָהֶרַת (וּרְפּוּאַת) הַמְּצוֹרָע (הַמְבוֹאֶרֶת בְּפַּרְשַׁת מְצוֹרָע) אִיז נִיט קֵיין בַּאזוּנָדֶער אוֹיפְטוּ, ווָאס ווֶערְט נִתְחַדֵּשׁ (בְּלוֹיז) מִצֵּד דִי פְּעוּלוֹת וְנֶעְלֶכֶע זַיִינֶען מְבוּאָר אִין דֶער פַּרְשָׁה, נָאר דָאס אַלְץ קוּמְט בְּהֶמְשֵׁךְ אוּן אַלְס מְסוּבָּב פוּן דִי עִנְיָנִים הַמְבוֹאֶרִים בְּפַרְשַׁת תַּזְרִעַ.

בְּסִגְנוֹן אַחֵר: דִי פְּעוּלּוֹת שֶׁבְּפַּרְשַׁת מְצוֹרָע ווָאס טוּעֶן אוֹיף דִי טָהֶרָה (בְּפּוֹעֵל), זַיְיָעֶן (בְּלוֹיז) מַמְשִׁיךְ וּמְגַלֶּה דָאס ווָאס הָאט זִיךְ שׁוֹין אוֹיפָגֶעטָאן אִין דֶעם אָדָם דוּרְךְ דָער צָרַעַת גוּפָא, וְכַנַּ״ל אַז דִי רְפּוּאַת הָאָדָם בְּרוּחְנִיּוֹת (ווָאס דָאס אִיז דִי סִיבַּת הַצָּרַעַת) אִיז דוּרְךְ דֶער צָרַעַת וְהֶסְגַּר (״בָּדָד יֵשֵׁב גוֹ״).

און דֶערִיבֶּער ווֶערְט דִי פַּרְשֶׁה נִיט אָנְגֶערוּפְן ״בִּיוֹם טָהֵרָתוֹ״ (וְכֵיוֹצֵא בָּזֶהיֹּה) ווָאס ווָאלְט אָנְגֶעדַיִיטָעט אַז דַּוְקָא דָא טוּט זִיךְ אוֹיף טָהֵרָתוֹ, נָאר דַוְקָא ״מְצוֹרָע״ ווָאס בְּרָענְגְט אַרוֹיס אַז דָאס אִיז דִי תוֹצָאָה פוּן דֶעם עִנְיַן הַ״מְצוֹרָע״ גוּפָא.

Exile as a Facilitator of Redemption

8. The situation of an individual afflicted with *tzaraas* can be seen as an analogy for the state of the Jewish people as a whole who in the era of exile are "dwell[ing] alone, outside the camp where [they] live."

The Divine service⁶⁶ of the Jews in the era of exile follows the motif of *tazria*,⁶⁷ new conception or sowing of seed, a necessary stage for the beginning

ח. כְּשֶׁם ווִי דָאס אִיז בַּנּוֹגֵעַ אַ מְצוֹרָע פְּרָטִי, עַל דֶּרֶךְ זֶה אִיז מוּבָן בַּנוֹגֵעַ כְּלָלוּת עַם יִשְׂרָאֵל, ווָאס גֶעפִינֶענְדִיק זִיךְ אִין גָּלוּת זַיִינֶען אִידְן אִין אַ מַעֲמָד וּמַצָּב פוּן ״בָּדָד יֵשֵׁב מִחוּץ למחנה מוֹשׁבוֹ״יי:

דִי^{יי*} עֲבוֹדָה פוּן אִידְן בִּוְמַן הַגָּלוּת אִיז אַן עַנְיָן פוּן ״תַּוְרִיעַ״ - אַ זְרִיעָהייּ

^{64.} See *Likkutei Sichos*, Vol. 7, pp. 103-104, and footnote 40 there, which focuses on the different names of this Torah reading.

^{65.} See the end of ch. 17 in *Vayikra Rabbah* that interprets the entire pas-

sage describing *tzaraas* that afflicts walls of buildings as referring to the destruction of the *Beis HaMikdash* and "the people exiled to Bavel," i.e., taken outside their camp/land.

^{66.} With regard to the concept to

follow, see also *Sefer HaSichos 5751*, Vol. 2, p. 490ff.

^{67.} See the maamarim that focus on the verse (Yeshayahu 27:6) HaBa'im yashrish Yaakov... in Torah Or, Parshas Shmos, p. 53c ff., and other sources.

of the new growth that will take place in the era of Redemption. As the Alter Rebbe states in *Tanya*, ⁶⁸ the revelations of that future era are "dependent on our actions and Divine service over the entire course of the exile, because the cause of the reward for a *mitzvah* is the *mitzvah* itself." The intent is that the revelations that will be brought about in the era of Redemption and the era of the Resurrection are not separate entities from the exile. Instead, they are the outgrowth, i.e., what sprouts forth from the Jews' labor in sowing seeds of redemption during the era of exile.

This points to the lesson for each person to apply in his Divine service from these Torah readings being named *Tazria* and *Metzora*:

It is a given that a Jew must study the Torah and fulfill its *mitzvos* with *kabbalas ol*, performing these activities solely because G-d commanded them. Accordingly, it is possible for him to think that there is no difference at all regarding what the effect his Divine service will have.⁶⁹

The names *Tazria* and *Metzora* teach us that although a commitment of *kabbalas ol* is necessary, it is also essential for us to appreciate that, through "our actions and Divine service" in the era of exile, we are sowing seeds which will sprout forth in the revelation of *Mashiach*. Consequently, the revelations of that future era are not a separate entity from our Divine service in the era of exile, but rather a continuation and a product of it, following the motif of *Tazria-Metzora*, i.e., they are the outgrowth of our Divine service during the era of exile.

וְהֶכְרַח לִּצְמִיחָה וְהַתְחָלֵת הַצְּמִיחָה בְּזְמַן פוּן דֶער גְּאוּלָּה. ווִי דֶער אַלְטֶער רָבִּי זְאִגְּטְ אִין תַּנְיָאִיּ, אַז דִי גִּילוּיִים דְּלֶעְתִיד זְיִינֶען ״תָּלוּי בְּמַעֲשֵׁינוּ וַעֲבוֹדָתֵינוּ כָּל זַיְינֶען ״תָּלוּי בְּמַעֲשֵׁינוּ וַעֲבוֹדָתֵינוּ כָּל זַיְינֶען ״תָּלוּת, כִּי הַגּוֹתם שְׁכַר הַמִּצְוָה הִיא הַמִּצְוָה עַצְמָה״. דָאס הֵייסְט אַז דָאס ווָאס עָס טוּט זִיךְ אוֹיף לִימוֹת הַמָּשִׁיחַ וּנְאס עָס טוּט זִיךְ אוֹיף לִימוֹת הַמָּשִׁיחַ וּתְחַיַּת הַמְּתִים אִיז נִיט קֵיין בַּאזוּנְדֶער זְאך פוּן עִנְיַן הַגָּלוּת, נָאר דָאס אִיז דִי זִיִּאך פוּן עִנְיַן הַגָּלוּת, נָאר דָאס אוֹיס״ פוּן עֵבוֹיִן הַרְיעָה״ בּזְמַן הַגָּלוּת. עַבוֹּרָת הַ״זְּרִיעָה״ בּזְמַן הַגָּלוּת. עַבוֹרָת הַ״זְּרִיעָה״ בּזְמַן הַגָּלוּת.

און דָאס אִיז דִי הוֹרָאָה פּוּן דִי שְׁמוֹת הַסֶּדְרוֹת ״תַּזְרִיעַ־מְצוֹרָע״ בַּעֲבוֹדַת כָּל אחד:

אַ אִיד דַארְף לֶערְנֶען תּוֹרָה וּמְקַיֶּים זַיִּין מִצְּוֹת מִיט קַבָּלַת עוֹל, ווַיִּיל אַזוֹי הַאט דֵער אוֹיבָּערִשְׁטֵער גֵעהַייסְן.

קען עֶר טְרַאכְטְן אַז סְ'אִיז קֵיין נַפְּקָא־מִינָה נִיט כְּלַל ווָאס דִי עֲבוֹדָה טוּט אוֹיףיי,

איז אויף דֶעם דִי הוֹרָאָה, אַז (בְּיַחַד עם הַנַּ״ל) איז אין ״מַעֲשֵׂינוּ וַעֲבוֹדָתֵינוּ״ פוּן זְמַן הַגָּלוּת דַארְף דֶערְהָערְט ווֶערְן אַז דָאס אִיז אַן ענְיָן פוּן ״תַּזְרִיעַ״ ווָאס בְּּענְגְּט דִי ״צְמִיחָה״, דֶעם גִּילוּי פוּן בְּענְגְט דִי ״צְמִיחָה״, דֶעם גִּילוּי פוּן מָשִׁיחַ צִּדְקַנוּ; וּבְמֵילָא, אַז דִי גִילוּיִים קְלֶעִתִיד זַיְינֶען נִיט מֵיין בַּאזוּנְדֶער ענְיָן, נָאר אַ הָמְשֵׁךְ וְתוֹצָאָה פוּן דֶער עֲבוֹדָה פוּן גָלוּת (עַל דֶּרֶךְ ״תַּזְרִיעַ־מְצוֹרֶע״, פַנִּ״ל) - דִי צְמִיחָה ווָאס קוּמְט פוּן דֶער עֵבוֹדָה אָין גַּלוּת.

When Patience Is Not a Virtue

9. There are, however, several ways to relate

ט. אין דעם פַארבונד פון דער עַבודַה

^{68.} Tanya, the beginning of ch. 37

^{69.} To borrow **an oft-quoted expression** from chassidic thought (*Likkutei*

to the connection between the Divine service of the era of exile (*Tazria*) and the coming of *Mashiach* (*Metzora*). Every Jew believes in the coming of *Mashiach* and awaits his coming, for this is one of the fundamental principles of the Jewish faith shared universally by all Jews. However, there can be a difference in the degree that the coming of *Mashiach* relates to a Jew's study of the Torah and observance of the *mitzvos*, i.e., his actions and his Divine service.

For example, it is possible that a Jew will study the Torah and observe *mitzvos* and know that his actions follow the mode of *Tazria*, i.e., that they lead to the coming of *Mashiach*. However, this knowledge is abstract, and it does not affect his Divine service. He is not studying the Torah or observing the *mitzvos* for this purpose. Moreover, it does not really bother him that the Redemption will be delayed and come at a later time, even during a later generation, Heaven forbid. Figuratively speaking, this is comparable to having *Metzora* read as a separate Torah reading. In his generation, in his time, he is content and happy with studying the Torah and fulfilling its *mitzvos*, knowing that he is sowing the seeds of the Redemption even if that Redemption is not imminent.

In response to such an approach, a lesson can be derived from the fact that, in most years, the two Torah readings are read together. The significance of the frequency of their combination receives greater focus based on the fundamental principle that the Torah speaks about the most prevalent circumstances⁷⁰ and one of the basic principles in actual *halachic* rulings is to follow the majority.⁷¹ Thus, the lesson from the combination of the two readings is of greater relevance.

In this instance, this means that the Divine service associated with the *parshiyos Tazria* and *Metzora* involves the complete union of the lessons from each Torah reading. This is reflected in the universal, common Jewish practice that when asked what is the Torah reading associated with a week when they are

בְּזְמֵן הַגָּלּוֹת (תַּזְרִיעֵ) מִיט בִּיאַת הַפָּשִׁיחַ (מְצוֹרֶע) זַיִינֶען אָבֶּער דָא כַּמָּה אוֹפַנִּים: אַף עַל פִּי אַז יֶעדֶער אִיד אִיז מַאֲמִין אִין בִּיאַת הַמָּשִׁיחַ און אִיז ״מְחַכָּה לְבִיאָתוֹ״, ווָאס דָאס אין ווָעלְכָן אַלֶע אִידְן זַיִינֶען גְּלִיִיךְ אין ווָעלְכָן אַלֶע אִידְן זַיִינֶען גְּלִיִיךְ הַען אָבֶער זַיִין אַ חִילוּק אוֹיף - קען אָבֶער זַיִין אַ חִילוּק אוֹיף ווִיפְל דָאס אִיז פַארְבּוּנְדְן מִיטְן לִימוּד הַתּוֹרָה וְקִינִם הַמִּצְוֹת, מִיט מַעֲשֵׂינוּ וַעֲבוֹדְתִינוּ פוּן אַ אִידְן:

ער קען לֶערְנֶען תּוֹרָה אוּן מְקַיֵּים זַיִּין מִצְּוֹת ווִיסְנְדִיק אַז דָאס אִיז ״תַּוְרִיעַ״, אַז דָאס בְּרֶענְגְט מָשִׁיחַ׳ן, אָבֶּער צוּ ״אִים״ (צוּ זַיִּין עֲבוֹדָה) אָבֶּער צוּ ״אִים״ (צוּ זַיִּין עֲבוֹדָה) צוּלִיבּ דָעם לֶערְנְט עֶר תּוֹרָה אוּן אִיז מְקַיֵּים מִצְוֹת. ב) אִים אַרְט נִיט אַז דִי גְאוּלָה ווָעט זַיִין אִין אַ שְׁפֶּעטָער (קְרִיאַת מְצוֹרָע בְּשָׁבוּע בָּפְנֵי עַצְמוֹ) - בִּיז אַן אַנְדֶער דוֹר מַס וְשָׁלוֹם. ״עֶר״ בַּאנּוּגְנְט זִיְּדְ אוּן לֶערְנְט תּוֹרָה, אִיז מְקַיֵּים מִצְּוֹת אוּן לֶערְנְט תּוֹרָה, אִיז מְקַיֵּים מִצְּוֹת אוּן מַאַכְט דִי זְרִיעָה אוֹיף דֵער גָּאוּלָה.

אוֹיף דֶעם אִיז דִי הוֹרָאָה, אַז בְּרוֹב הַשָּׁנִים זַיְינֶען דִי בֵּיידֶע סֶדְרוֹת מְחוּבָּרוֹת, אוּן אַ כְּלֵל גָּדוֹל בַּתוֹרָה אִיז - שֶׁעַל הָרוֹב תְּדַבֵּרº אוּן אַ דִין עִיקְרי בַּהֲלֶכָה לְמַעֲשֶׂה בִּפּוֹעֵל אִיז - אַזְלִינַן בַּתַר רוּבַּאº²² -

דָאס הֵייסְט עֶס דַארְף זַיִין דֶער חִיבּוּר פּוּן תַּזְרִיעַ אוּן מְצוֹרָע, אוּן אַזוֹי בִּשְׁלֵימוּת, אַז - כְּמִנְהַג יִשְׂרָאֵל אוּמֶעטוּם - אַז מְ׳פְּרֶעגְט בְּיוֹם רִאשׁוֹן פוּן דֶער ווָאךְ (אָדֶער בָּשָׁאַר הַיַּמִים) פּוּן ווַעלְכֵער ווַאך, בָּשָׁאַר הַיַּמִים) פּוּן ווַעלְכֵער ווַאך, joined, the straightforward answer is *Tazria-Metzo-ra*, combining the two as one.

The implication of this linkage is that during exile, a Jew's Divine service must be permeated by the constant expectation⁷² and striving for the Redemption – "I await him (*Mashiach*) every day, that he come."⁷³

Since every person "was created to serve [his] Creator,"⁷⁴ a Jew's Divine service continues throughout his entire day. Thus, during the entire day, his study of the Torah and observance of the *mitzvos* should be permeated with the feeling that his Divine service leads to and hastens the coming of the Redemption.⁷⁵

אִיז דֶער עֶנְטְפֶער בְּפַשְׁטוּת: פוּן פַּרְשֵׁת תָּזָרִיעַ מִצוֹרַע,

זַיִין עֲבוֹדָה אִין גָּלוּת דַאְרְף זַיִין דוּרְכְגָענוּמֶען מִיט דָער שְׁטֶענְדִיקֶער צִפִּיָּה^{סב} אוּן שְׁטֶרֶעבּוּנְג צוּ דָער גְאוּלָה, אֲחַכָּה לוֹ בְּכָל יוֹם שָׁיָבוֹא^{סג}. אוּן ווִיבַּאלְד אַז אֲנִי נְבְרֵאתִי לְשַׁמֵּשׁ אֶת קוֹנִי^{סד}, דָאס אִיז דִי עֲבוֹדָה פוּן דָעם אִידְן כָּל הַיּוֹם, דֶערְהָערְט עֶר אִין זַיִין קִיּוּם הַתּוֹרָה וּמִצְווֹת, אַז דָאס בְּרֶענְגְט אוּן אִיז מְמַהֵּר דִי גְּאוּלָה^{סד}.

What Defines the Era of Mashiach

10. Within the second approach itself, there are two possibilities:

a) The person appreciates that his Divine service is *Tazria*, planting seeds¹² that will bring about the flourishing of growth, i.e., the Redemption. However, he looks at it as *Zos tihiyeh*, "This shall be,"⁷⁶ interpreted by our Sages⁷⁷ as implying, "It shall be as it is," i.e., something that will come about independently, without a direct connection to the Divine service that precipitated it. True, the person "awaits [*Mashiach*] every day, that he come" and performs his Divine service with the intent that it will hasten *Mashiach's* coming. However, he sees *Mashiach's* coming as something else, distinct from his service. He realizes that "our actions and Divine service" will bring about and hasten the achievement of a purpose, i.e., *Mashiach's* coming, and "if [we] merit, [we] will

יוד. אָבֶּער דָאס גוּפָא קֶען זַיִּין אוֹיף צָווֵיי אוֹפַנִּים:

א) עֶר דֶעְרְהָעִרְט ווִי זַיִין עֲבוֹדָה, ״תַּזְרִעִ״, אִיז אַ זְרִיעָה ווָאס ווֶעט בְּרֶענְגָעו דִי צְמִיחָה, דִי גְאוּלָּה, אָבָּער דָאס אִיז אִין אַן אוֹפֶן פּוּן ״זֹאת תִּהְיָה״ בַּהַוֹיָתוֹ תְּהֵא״ אַלְס נָאךְ אַ זַאךְ, ווָאס ווֶעט זַיִין בְּנִפְרָד; עֶר הַאלְט טַאקֶע בַּא ״אָחַכֶּה לוֹ בְּכָל יוֹם שֶׁיָבוֹא״ אוּן דִי עֲבוֹדָה אִיז צוּלִיבּ דֶעם ״שָׁיָבוֹא״ אוּן יוִי נָאךְ אַן עִנְין, אַז דוּרְךְ מַעֲשֵׁינוּ בַּא אִים הָערְט זִיךְ דָאס אָבֶּער יוֹי נָאךְ אַן עַרָּץ, אַז דוּרְךְ מַעֲשֵׁינוּ בַּא זִיין מְמַהָר (אַ בַּאזוּנְדֶער עִנְיָן) נַעְבוֹדְתִי מְמַהֵר (אַ בַּאזוּנְדֶער עִנְיָן) בְּיִאת מְשִׁיחַ צִּרְקַנוּ, וּבְפָרַט ״זָכוּ - בִּיאַת מְשִׁיחַ צִּרְקַנוּ, וּבְפָרַט ״זָכוּ -

^{72.} See *Pesikta Rabasi*, the beginning of ch. 36, "What is the light to which the Jewish people look forward? The light of *Mashiach*."

See Shabbos 31a, which states that one of the questions every person will be asked in his heavenly judgment is, "Did you look forward to [the Jews'] salvation?" (Rashi's commentary on that passage requires

clarification.) See also *Zohar*, Vol. I, pp. 4a, 140a, *et al*.

^{73.} This expression is taken from a translation of the summation of the twelfth of *Rambam's* Thirteen Principles of Faith, each beginning with the phrase, *Ani Maamin*, "I believe."

^{74.} The conclusion of Tractate *Kiddushin*.

^{75.} See *Likkutei Dibburim*, Vol. 3, p. 422a, (also printed in *Sefer HaSichos* 5703, p. 73.) See also *Sefer HaSichos* 5752, Vol. 1, pp. 111, 131, 249, which emphasizes the importance of dedicating one's efforts to hastening *Mashiach's* coming.

^{76.} These are the opening words of *Parshas Metzora*.

^{77.} Menachos 5a.

'hasten it,'"⁷⁸ but this purpose is seen as something different from the service itself.

b) There is a loftier approach – the person sees *Tazria* and *Metzora* as joined together. His continuous awaiting and looking forward to the Future Redemption is felt every day in his Divine service of *Tazria*. Not only does he see every dimension of Divine service that he performs as immediately bringing about *Mashiach's* coming, he also sees the Future Redemption as identified entirely with his Divine service. For him, *Tazria* and *Metzora* are joined together as one reading. He sees *Mashiach's* coming as the outgrowth, the flourishing, and consequently, the completion and perfection of the seeds he sowed.

The above concept can be connected with the concept that *Mashiach* will bring about consummate perfection in the study of the Torah and the observance of the *mitzvos*. Hence, in that future era, "the Tishbite [the prophet Eliyahu], will resolve all questions and queries." *Mashiach* will reveal the inner motivating rationale for the Torah's laws⁸⁰ and he will teach the Torah to all Jews.

This perfection in Torah study will include the description of the era of *Mashiach* given by *Rambam*:⁸²

In the future, the King *Mashiach* will arise and renew the Davidic dynasty, restoring it to its initial

ב) אַ הָעכֶערֶער אוֹפֶּן אִיז, אַז בָּא אִים אִיז ״תַּזְרִיעַ וּמְצוֹרָע״ מְחוּבָּרוֹת - דֶער אֲחַכָּה אוּן קוִינוּ כָּל הַיּוֹם צוּ דֶער גְּאוּלָּה ווָאס ווָעְרְט נִרְגָשׁ בְּכָל יוֹם אִין זַיִין עֲבוֹדַת ״תַּזְרִיעַ״, אִיז נִיט נָאר אַז יַעדע זַיִין עֲבוֹדָה ווָעט גְלַיִיךְ גוֹרֵם זַיִין ״שָׁיָבוֹא״, נָאר אַז דִי גְּאוּלָה הַעְתִידָה אִיז אֵיין זַאךְ מִיט ווְערְן אֵיין פַּרְשָׁה) - ווַיִיל בִּיאַת הַמָּשִׁיחַ אִיז דִי צְמִיחָה וּבְמֵילָא דִי הַמָּשִׁיחַ אִיז דִי צְמִיחָה וּבְמֵילָא דִי

וְיֵשׁ לְקַשֵּׁר זֶה דֶעְרְמִיט ווָאס דֶער עִנְיָן פוּן מָשִׁיחַ׳ן אִיז ווָאס דֶער עִנְיָן פוּן מָשִׁיחַ׳ן אִיז ווָאס דֶעמוּלְט ווָעט זַיְין דִי שְׁלֵימוּת אִין אִין תוֹרָה און דִי שְׁלֵימוּת אִין מִצְוֹת, תִּשְׁבִּי יְתָרֵץ קוּשְׁיוֹת מָצְוֹת יְנָבֶץ קוּשְׁיוֹת וְאַבַּעְיוֹת מָשְׁיחַ יְגַלֶּה טַעֲמֵי תוֹרָה מּי נוֹי יָלַמֵּד תוֹרָה מּי, וכו׳

כּוֹלֵל - בִּלְשׁוֹן הָרַמְבַּ״ם״: הַמֶּלֶךְ הַמָּשִׁיחַ עָתִיד לַעֲמוֹד וּלְהַחֲזִיר מַלְכוּת דָּוִד לְיָשְׁנָה

אַחִישֶׁנָה״סוּ.

^{78.} Sanhedrin 98a. In that source, our Sages comment on Yeshayahu 60:22, "In its time, I will hasten it [the Redemption]," explaining, "If mankind merits, 'I will hasten it'; if not, it will come 'in its time."

^{79.} Tosfos Yom Tov, the conclusion of Tractate Eduyos; Shelah, p. 409a, based on the Zohar, Vol. III, p. 28a. See also Aruch HaShaleim, erech teiku.

^{80.} Rashi, Shir HaShirim 1:2, states explicitly that in the Ultimate Future, G-d will reveal the inner motivating principles of the Torah without specifying who will reveal them. In this, there is a contrast to the transmission of the revealed, legal dimension of the Torah, concerning which Avos 1:1 states, "Moshe received [the Torah....]".

Osios D'Rabbi Akiva, os 7 (also cited in Yalkut Shimoni, Yeshayahu, the beginning of sec. 429) states that in the future, G-d will teach the righteous in Gan Eden the inner motivating principles of the Torah that will ultimately be communicated by Mashiach. (Yalkut Shimoni speaks about G-d teaching the righteous, but does not mention the Torah's inner motivating principles.) See also the sources mentioned in the following footnote.

^{81.} Rambam, Hilchos Teshuvah 9:2. Rambam's Commentary on the Mishnah (Sanhedrin, the introduction to ch. 10, s.v. Veatah achail) states that wonders will be revealed by Mashiach. This refers to wondrous explanations of the Torah's motivating

principles. (This is the wording of Rav Kapach's translation. The standard translation understands that phrase as coming in continuation to the previous statement, "The peoples of all lands will serve him because of his great righteousness and the wonders that he will work.")* See Likkutei Torah, Vayikra, p. 17b; Shaar HaEmunah, ch. 56ff.; Derech Mitzvosecha, mitzvas minui melech, ch. 3.

^{*} According to Rav Kapach's translation, *Mashiach* will reveal wondrous explanations of Torah. According to the standard translation, he will reveal wonders and miracles in the world

^{82.} Mishneh Torah, Hilchos Melachim 11:1.

sovereignty. He will rebuild the *Beis HaMikdash* and gather in the dispersed remnant of Israel. [Then,] in his days, all the statutes will be reinstituted as in former times. [We] will offer sacrifices and observe the Sabbatical and Jubilee years according to all their commandments as set forth in the Torah.

As explained in another source,83 with that statement, Rambam is teaching a halachah and defining the nature of the change in the world that Mashiach will bring about: Mashiach will engender consummate perfection in the Torah's laws and mitzvos. This is the intent of Rambam's statements: Everything that was lacking in the consummate observance of the Torah and its mitzvos - due to the fact that the entire Jewish people do not live in *Eretz* Yisrael and the Beis HaMikdash is destroyed, these being the defining characteristics of the Jews' exile - will be restored by Mashiach. This is the implication of the statement that "Mashiach will... renew the Davidic dynasty, restoring it to its initial sovereignty... and all the statutes will be reinstituted as in former times," i.e., Mashiach will make possible the complete observance of the laws and commandments of the Torah.

The perfect state that will exist within the Torah and its *mitzvos* will also lead to perfection in the Jewish people's observance, since in that era, the Jews "will be free from the oppression of the gentile kingdoms who do not allow them to occupy themselves with Torah and *mitzvos* properly" and they will be "unencumbered so that they can occupy themselves with the Torah and its wisdom." Moreover, "In that era, there will be neither famine or war, envy or competition... and the occupation of the entire world will be solely to know G-d."

לְמֶמְשֶׁלֶה הָרִאשׁוֹנָה וּבוֹנֶה הַמִּקְדָּשׁ וּמְקַבֵּץ נִדְחֵי יִשְׂרָאֵל וְחוֹזְרִין כָּל הַמִּשְׁפָּטִים בְּיָמִיו כְּשֶׁהִיוּ מִקֹּדֶם, מַקְרִיבִין קָרְבָּנוֹת וְעוֹשִׁין שְׁמִטִין וְיוֹבְלוֹת כְּכָל מִצְוָתָה הָאֲמוּרָה בַּתוֹרָה״.

ווי מבואר במקום אחרעא אז דערמיט גיט דער רַמִבַּ״ם אַרוֹיס אַ הַלַכָה, אַז דֵער גַּדֵר פוּן מַשִּׁיחַ׳ן אָיז, ווַאס עַר בָּרֵענָגָט צוּרִיק דִי שׁלֵימוּת הָלְכוֹת וּמִצְוֹת הַתּוֹרָה. און דָאס זַאגָט דֶער רַמִּבַּ״ם: דִי אַלֶע עָנָיַנִים ווַאס הַאבָן געפַעלָט אין דער שלימות פון קיום התורה ומצוות (מצד דעם וואס עס האט געפָעלָט אִין שׁלֵימוּת כַּל יִשְׁראַל ובית הַמִּקְדַשׁ - ווַאס דַאס אִיז כְּלַלוּת עָנִיַן הַגַּלוּת) - ווֵערָט נִשְׁלַם דורָךְ מַשִּׁיחַ׳ן. און אויךְ אִין דֵעם באשטייט וואס משיח איז מַחַזִיר "מלכות בית דוד לישנה כו' וחוזרין כָּל הַמִּשְׁפָּטִים" - עֵר בְּרֵענָגט צוריק די שלימות הלכות ומצות התורה.

אוּן ווִיבַּאלְד אַז דִי חֶפְצָא (תּוֹרָה וּמְצְוֹת) אִיז דַאן בִּשְׁלֵימוּת, ווָעט דֶעמָאלְט אוֹיךּ דֶער קִיּוּם מִצַּד הַגַּבְרָא זַיִין בִּשְׁלֵימוּת ווָארוּם ״יָנוּחוּ מִמַּלְכִיוֹת שָׁאֵינָן מַנִּיחוֹת לָהֶם מִמַלְכִיוֹת שָׁאֵינָן מַנִּיחוֹת לָהֶם ״יִהְיוֹ פְּנוּיִין בַּתּוֹרָה וְחָכְמָתָה״עיּ. נָאכְמֶער: ״וּבְאוֹתוֹ הַזְּמַן לֹא יִהְיֶה שָׁם לֹא רָעָב וְלֹא מִלְחָמָה וְלֹא קַנְאָה וְתַחֲרוּת כו' וְלֹא יִהְיֶה עֵטֶק כֵּל הָעוֹלְם אֶלָּא לָדַעַת אֶת ה' בִּלְבַד

^{83.} Likkutei Sichos, Vol. 18, p. 277ff.

^{84.} Rambam, Hilchos Teshuvah, loc. cit. See also Hilchos Teshuvah 9:1.

^{85.} Rambam, Hilchos Melachim

^{12:4.} Consult that source and also *Hilchos Teshuvah* 9:2 which states, "For this reason, the entire Jewish people desired... the era of *Mashiach*." See the elaboration in

Rambam's statements in his Commentary on the Mishnah, loc. cit.

^{86.} Rambam, Hilchos Melachim 12:5.

The above defines the belief in the coming of *Mashiach* and, as *Rambam* states,⁸⁷ what the Jewish people must await anxiously for his coming to bring about. A Jew's study of the Torah and observance of the *mitzvos* should be permeated with the faith that these efforts will bring him and the entire world to a state of consummate perfection in the study and knowledge of the Torah and the observance of its *mitzvos*, and consummate perfection in the knowledge of the Creator. This is what constitutes *Mashiach*'s coming and what a Jew is obligated to anxiously await.

און אִין דֶעם בַּאשְׁטֵייט דִי אֱמוּנָה אִין בִּיאַת הַפָּשִׁיחַ אוּן דֶער ״מְחַכֶּה לְבִיאָתוֹ״ ווָאס דֶער רַמְבַּ״ם זָאגְט בְּהֶמְשֵׁךְ לְהַנַּ״לֹייה: דֶער לִימוּד הַתּוֹרָה אוּן דֶער קִיּוּם הַמִּצְוֹת אִיז דוּיְכְגָענוּמֶען מִיט דֶער אֱמוּנָה אַז דָאס בְּרֶענְגָט אִים אוּן דִי גַאנְצֶע דָאס בְּרֶענְגָט אִים אוּן דִי גַאנְצֶע ווְעלְט צוּ דֶער שְׁלֵימוּת לִימוּד וִיִּדִיעַת הַתוֹרָה, פוּן מִצְוֹת וְקִיּיִמְן אוּן צוּ דֶער הַעם בַּאשְׁטֵייט דֶער ״מְחַכֶּה לְבִיאָתוֹ״ דֶעם בַּאשְׁטֵייט דֶער ״מְחַכֶּה לְבִיאָתוֹ״

Inspired By Awareness

11. It is possible to say that the above concepts represent one of the reasons why, in previous generations, the second of this week's Torah readings would be referred to as *Zos Tihiyeh*, "This shall be...," and it is specifically in recent generations that it is called *Metzora*, as mentioned above at the end of sec. 1.88

The earlier generations which were further removed from the era of the Redemption conceived of the Redemption as something that "will be," something that would take place in the future, separate from their Divine service. Consequently, that Divine service was not permeated entirely with the feeling that the observance of the Torah and its *mitzvos* itself will also immediately blossom into consummate perfection in this world.

By contrast, in recent generations, which are referred to as *ikvesa demeshicha*, "the era in which *Mashiach*'s approaching footsteps can be heard," Jews are much more conscious of *Mashiach*. Therefore, in these generations, the Torah reading is called *Metzora*. Jews appreciate and feel – and certainly,

יא. עַל פִּי זֶה יֵשׁ לוֹמֵר אַז דָאס אִיז אֵיינֶער פּוּן דִי טַעֲמִים ווָאס בְּדוֹרוֹת הָרְאשׁוֹנִים הָאט דִי סָדְרָה גֶעהִייסְן "זֹאת תִּהְיֶה" אוּן דַוְקָא בְּדוֹרוֹת הָאַחַרוֹנִים ווָערְט זִי גֶערוּפְן "מְצוֹרָע" (כַּנַּ"ל סוֹף סִעִיף א)":

בְּדוֹרוֹת הָרִאשׁוֹנִים, ווֶעלְכֶע זַיִינֶען גְעוֹנֶען ווַיִיטָער פּוּן זְמַן הַגְּאוּלָה, הָאט זיְדְ דִי גְּאוּלָה אָנְגֶעהֶערְט אִין אַן אוֹפֶן פּוּן ״זֹאת תִּהְיָה״ – אַן עִנְיִן ווָאס ווֶעט זיִין בָּעָתִיד, בְּנִפְּרָד; וּבְמֵילָא, אִיז דִי עֲבוֹדָה נִיט גָעוֹנֶען דוּרְכְגֶעדְרוּנְגֶען עַד כְּבֵי כַּךְ מִיט דֶעם הֶרְגֵשׁ, אַז דֶער קִיוּם הַתּוֹרָה וּמִצְווֹת גּוּפָא קוּמְט גְלַיִיךְ הַתּלֹנְתוֹ אוֹיךְ בָּעוֹלֶם,

אָבֶּער אִין דִי דוֹרוֹת הָאַחֲרוֹנִים, װעלְכֶע װָערְן אָנְגֶערוּפְן ״עִקְבְתָא דְמְשִׁיחָא״, הָערְט זִיךְּ בַּיי אִידְן אַ סַךְּ מֶער דֶער עִנְיָן פּוּן מָשִׁיחַ׳ן, אוּן דֶערְפַּאר װָערְט דִי סָדְרָה אָנְגֶערוּפְן בְּדוֹרוֹת אֵלוּ מִיטְן נָאמֶען ״מְצוֹרָע״ - אִידִן הַערָן אוּן פִילָן, וּפְּשִׁיטַא אַז the spiritual source of their souls sees⁸⁹ – that as a result of their Divine service *Mashiach* will come imminently. Accordingly, cognizant that "action is most essential," they feel the necessity to increase their involvement in the Torah and its *mitzvos* to an even greater extent so that the world will reach its consummate perfection much faster. Then, in that perfect setting, with the coming of *Mashiach* and the building of the Third *Beis HaMikdash*, it will be possible to carry out the *mitzvos* "in accordance with the command of Your will."

מַזְלַיְהוּ חָוֵי - אִין זֵייעֶר עֲבוֹדָה אַז אָט אָט קוּמְט מָשִׁיחַ, וּבְמֵילָא - הַמַּעֲשֶׂה הוּא הָעִיקָר - מוּז מֶען נָאךְ מֶער מוֹסִיף זַיִין אִין תּוֹרָה וּמִצְווֹת, דִי ווָעלְט זְאַל קוּמֶען לִשְׁלֵימוּתָה ווָאס שְׁנָעלֶער אוּן מְקַיֵּים זַיִין מִצְוֹת ״כְּמִצְוַת רְצוֹנֶךְ״יי בְּבִיאַת מְשִׁיחַ צִּדְקֵנוּ אִין דָעם בֵּית הַמִּקְרָּשׁ הַשְּׁלִישִׁי.

Our Place in Time

12. Based on the explanation in sec. 6 above, we can appreciate even more the reason why, specifically in recent generations, this Torah reading is called *Metzora*. With regard to an individual person, *tzaraas* blemishes afflict specifically a "consummately perfect man," one whose "actions are [entirely] appropriate, who has corrected all the lofty matters and qualities in the spiritual realm." Nevertheless, "the residue of evil has not been refined from his lower dimensions." Therefore, the physical signs of his imperfections are generated only on his flesh, alluding to the fact that the residue that has yet to be refined remains only "at the fringe of his garments." ⁹²

Similar concepts apply to the Jewish people as a whole. Since in recent generations, in the era of *ikvesa demeshicha*, when we are very close to the coming of *Mashiach*, we sense the positive import

יב. עַל פִּי הַנַּ״ל (סְעִיף ו), יֵשׁ לְהַמְתִּיק עוֹד יוֹתֵר, ווָאס דַוְקָא בְּדוֹרוֹת הָאַחֲרוֹנִים ווַערָט דִי סֵדָרָה אָנגַערוּפָן ״מִצוֹרַע״:

כְּשֵׁם ווִי דָאס אִיז בַּיי אַן אָדָם פְּרָטִי, אַז דַוְקָא דֶער עַנְיָן פּוּן נְגָעִים (״מְצוֹרָע״) ווַיִיזְט אוֹיף אַן אָדָם הַשָּׁלֵם ״שָׁמּוּכְשָׁרין מַעֲשָׁיו וְתִקֵּן כָּל הַדְּבָרִים וְהַבְּחִינוֹת שֶׁלְמַעְלָה״עי, סְ׳אִיז נָאר אַז דִי בְּחִינוֹת שֶׁלְמַעְלָה״עי, סְ׳אִיז נָאר אַז דִי בְּחִינָה ״הַתַּחְתוֹנָה שֶׁבּוֹ לֹא נִתְבָּבֵר הָרַע וְהַפְּסוֹלֶת מִמֶּנוּ״עי, און דֶערְפַאר וְעָרוֹ, אַז נָאר ״בְּטוֹף לְבוּשָׁיו״ אִיז נָאר בְּעוֹרוֹ, גֶעבְּלִיבְּן פְּסוֹלֶת ווָאס אִיז נָאך נִיט גַעבְּרִיבְן פְּסוֹלֶת ווָאס אִיז נָאך נִיט נתברר געווארן -

עַל דֶּרֶךְ זֶה אִיז בַּנּוֹגֵעַ לְכְלָלוּת עַם יִשְׂרָאֵל: ווִיבַּאלְד אַז בְּדוֹרוֹת הָאַחֲרוֹנִים פוּן עָקבָתָא דָמִשִׁיחַא הָאלָט מֵען גַאר

in the spiritual realms, did. And as a result of the vision perceived by their *mazal*, "a great trembling fell upon them" (see *Likkutei Torah*, *Bamidbar*, p.16a; *Likkutei Sichos*, Vol. 29, pp. 18-19 and footnotes 9-11; *et al.*). Similarly, in the instance at hand, the source of the Jews' souls perceives the extent to which their Divine service hastens *Mashiach*'s coming and that inspires them as they exist on this material plane.

^{89.} The Rebbe is borrowing the wording of *Megillah* 3a, which cites *Daniel* 10:7, "I, Daniel, was the only one who saw the vision. The men who were with me did not see the vision, but a great trembling fell upon them, and they fled into hiding." Our Sages ask: Since those men did not see the vision, why did "a great trembling fall upon them"? They answer: Even though they did not see the vision, their *mazal*. the source of their souls

^{90.} Cf. Avos 1:17.

^{91.} See *Toras Chayim, Bereishis*, p. 236a; the series of *maamarim* entitled *Vekachah*, 5637, ch. 17ff., which explain that in the Ultimate Future, when the world and humanity reached a state of perfection, the *mitzvos* be fulfilled "in accordance with the command of Your will," in a manner reflecting G-d's true desire.

^{92.} Likkutei Torah, Vayikra, p. 22b.

of *Metzora*. As explained above, the inner dimensions of the Jewish people have already been refined through the Divine service they performed over the course of all the generations and all that remains to be refined is the residue and external dimensions that are "at the fringe of [their] garments."

נָאעָנְט צוּ בִּיאַת הַפָּשִׁיחַ, דֶערְפַאר פִּילְט מֶען אִיצְט דָעם תּוֹכֶן נַעֲלֶה פּוּן בְּחִינַת ״מְצוֹרָע״, כַּנַ״ל, אַז דִי פְּנִימִיוּת פּוּן כְּלֵל יִשְׂרָאֵל אִיז שׁוֹין נִתְבָּרֵר גָעוֹנָארְן (דוּרְךְ דֶער עֲבוֹדָה פּוּן אִידְן בְּמֶשֶׁךְ כָּל הַדּוֹרוֹת), אוּן עֶס אִיז גֶעבְּלִיבְּן אוֹיף צוּ מְבָרֵר זַיִין נָאר דִי פְּסוֹלֶת אוּן חִיצוֹנִיוּת פּוּן ״סוֹף לְבוּשִׁיו״.

Finishing the Task

13. Based on the above, it is also possible to understand a narrative from Tractate Sanhedrin⁹³ which relates that when Rabbi Yehoshua ben Levi asked the prophet Eliyahu told him that Mashiach, the Prophet Eliyahu told him that Mashiach "was sitting among paupers afflicted by illness." Rashi interprets the latter phrase as meaning, "they are afflicted by tzaraas blemishes and he is also so afflicted." In a similar vein, our Sages⁹⁴ discuss the name of Mashiach. Some Sages maintain that he is referred to as "the metzora of the House of Rabbi [Yehudah HaNasi], as it is written, 95 'Indeed... we deemed him as afflicted."

It is difficult to understand, why is it that *Mashiach* should be referred to as "afflicted" and a "*metzora*"?

The fact that *Mashiach* suffers afflictions – and therefore "sits among" those "afflicted by illness" – can be understood. Thus, *Rashi* cites the verses, ⁹⁶ "He is pained by our transgressions," and "He bore our sickness." Similarly, there are Sages who cite the latter verse as a prooftext for their interpretation of *Mashiach's* name. However, the fact that it is specifically *tzaraas* blemishes that are associated with *Mashiach's* affliction requires explanation.

יג. עַל פִּי הַנַּ״ל אִיז אוֹיךְ מוּכָן ווְאס מְיֹגֶעפִינְט אִין סַנְהֶדְרִיןְעִי, אַז אוֹיךְ מוּכָן ווְאס מְיֹגֶעפִינְט אִין סַנְהֶדְרִיןְעִי, אַז אֵלִיָּהוּ הָאט גֶעוָאגָט צוּ רַבִּי יְהוֹשֻׁעַ בָּן לֵוִי אַז מְשִׁיחַ ״יָתִיב בֵּינֵי עֲנִיֵּי סוֹבְלֵי חֲלָאִים״, אוּן רַשִּ״י אִיז מְפָּרָשׁ: ״מְנָגָּע״ם וְהוּא נַמִי מְנָגָּע״; אוֹיךְ אִיז מְפָּרָשׁ: ״מְנָגָעים וְהוּא נַמִי מְנָגָע״; אוֹיךְ – דִי שַׁקְלָא וְטַרְיָא אִין גְמָרָא ּיוֹנְא דְבֵי רַבִּי שְׁמוֹ שָׁל מָשִׁיחַ אוּן לְדַעַת רַבָּנָן ״חִוְרָא דְבֵי רַבִּי שְׁמוֹ מָלֶ מְנִיר שָׁכִּי בְּיִי שְׁמוֹ שָׁל בִּית רַבִּי - רַשִּ״י) שֶׁנָאֱמֵרְכּּא אָכֵן (מִנְּהַנוּהוּ מִנְגַּע גוִ״.

אַיז לְכְאוֹרָה תָּמוּהַ: ווִי קוּמְט עֶס, אַז מָשִׁיחַ זאל אָנְגֶערוּפְן ווֶערְן ״מְנָגֶע״ אוּן ״מְצוֹרַע״?

בִּשְׁלָמָא דָאס ווָאס מָשִׁיחַ לַיְידט יִסּוּרִים בְּכְלַל (״בֵּינֵי . . סוֹּבְלֵי חֲלָאִים״) קֶען מֶען בְּכְלַל (״בֵּינֵי . . סוֹּבְלֵי חֲלָאִים״) קֶען מֶען בַּכְּלַל (״בִּינֵי . . סוֹּבְלֵי חֲלָאִים״) קֶען מֶען בַּשְׁרְשְׁטִיין, ווִי רַשְׁ״י הַבַּ״ל אִין גְמָרָא בְּרֶענְגָען דִי דְעם פָּסוּקִינוּ הוּא נָשָׁא״, וְעַל דֶּרֶךְ זֶה בְּרֶענְגָען דִי רַבְּיָנוּ הוּא נָשָׁא״, וְעַל דֶּרֶךְ זֶה בְּרֶענְגָען דִי רַבְּיָנוּ אִין גִמָרָא דִי רַאְיָה אוֹיפְן נָאמֶען פוּן דָעם פָּסוּק הַבַּ״ל - ווָאס אִיז אָבֶּער דָער דִיהִּק אוּן דָער תּוֹכֶן פוּן דָעם עִנְיַן הַנְגַעִים שָׁלִין הַנְּגָעִים שָׁלַ מַשִׁיתַ?

^{93.} Sanhedrin 98a.

^{95.} Yeshayahu 53:4.

In light of the above, it is possible to clarify the latter point as follows: Tzaraas blemishes reflect the state of the Jewish people in the era of ikvesa demeshicha. The evil in the inner dimensions of the bodies and the souls of the Jewish people as a whole have been refined. It is only in their external dimensions that evil still remains, for as a whole, our people's state is one of "worthiness." 98

On this basis, we can understand why, in the encounter mentioned above, when Rabbi Yehoshua ben Levi asked *Mashiach*, "When is the master coming?" *Mashiach* answered, "Today," which the Prophet Eliyahu explained as referring to the verse, "Today, if you hearken to His [G-d's] voice."

There is a general principle regarding the interpretation of the Torah, 100 "The meaning of a verse never departs from its straightforward interpretation." Similarly, in his answer to Rabbi Yehoshua ben Levi, the Prophet Eliyahu was not negating the simple meaning of the word "today" that Mashiach used. Fundamentally, the state of the Jewish people is one of merit and they are worthy that Mashiach come today. However, the Prophet Eliyahu was explaining that the reason Mashiach had yet to come is because it cannot be said that the Jews were "hearken[ing] to His voice" in a complete sense. They had not completed refining the external dimensions of evil.

In particular, this is true in our generation, when the Jews perceive and feel that 101 "Behold, he [Mashiach] is standing behind our wall." 102 Moreover, the wall already has windows and cracks, and Mashiach

וְעַל פִּי הַנַּ״ל יֵשׁ לוֹמַר הַבִּיאוּר אִין דֶעם כּי: נְגָעִים בְּרֶענְגֶען אַרוֹיס דֶעם מַצָּב פוּן אִידְן אִין זְמַן פוּן עִקְבְתָא דִמְשִׁיחָא, אַז סְ׳אִיז דָא דִי ״הִתְבַּרְרוּת הָרַע״ אִין פְּנִימִיוּת הַגוּף וְהַנֶּפָשׁ (פוּן כְּלַל יִשְׂרָאֵל) אוּן סְ׳אִיז גֶעבְּלִיבִּן רַע נָאר בְּחִיצוֹנִיוּת, אַזוֹי אַז מְ׳הַאלְט שׁוֹין בַּא דֶעם מַצָּב פוּן ״זָכוּ״.

ן על פִּי זֶה אִיז מוּבָן אוֹיךְ דֶער עְנְטְפֶער פּוּן מָשָׁיחַ צוּ רַבִּי יְהוֹשֻׁעַ בָּן לֵוִיסּ (אוֹיף זַיִין שְׁאֵלָה "לְאֵימַת אָנִין שְׁאֵלָה "לְאֵימַת אָנֵי מַר") "אָמַר לֵיהּ הַיּוֹם", אוּן דִי הַסְבָּרָה פוּן אֵלִיָּהוּ "הָכִי אָמַר לֶךְ הַסְבָּרָה פוּן אֵלִיָּהוּ "הָכִי אָמַר לֶךְ הַיִּוֹם":
הַיּוֹם" אָם בְּקוֹלוֹ תִשְׁמַעוּ":

כְּלַל בַּתוֹרָה - אֵין מִקְרָא יוֹצֵא מִידֵי פְּשׁוּטוֹרּי, מֶען מֵיינְט נִיט שִׁילֵל זִיִין דֶעם פִּירוּשׁ הַפָּשׁוּט פּוּן ״הַיּוֹם״ ווָאס מִשִׁיתַ הָאט גֶעזָאגְט, אַז הַיּוֹם אִיז אַ מַצָּב פוּן ״זָכוּ״ אוּן מִי'אִיז רָאוּי עֶר זָאל קוּמֶען ״הַיּוֹם״, נְאר מֶען אִיז בַּאָר נְאָל קוּמֶען ״הַיּוֹם״, נָאר מֶען אִיז מַסְבִּיר, אַז דָאס ווָאס ״לָא אָתָא״ אִיז וווַיִיל עֶס הָאט גָעפֶעלְט דִי שְׁלֵימוּת פוּן ״בְּקוֹלוֹ גַעפֶעלְט דִי שְׁלֵימוּת פוּן ״בְּקוֹלוֹ תַּשְׁכִיעוּי, דֶער בְּמַר הַבִּירוּר פוּן חִיצוֹנְיוּת הַרַע -

וּבְפְרֵט בְּדוֹרוֹתֵינוּ אֵלוּ, אַז אִידְן הֶערְן אוּן פִּילְן אַז מָשִׁיחַ אִיז ״הִנָּה^{פּה} זָה עוֹמֵד אַחַר כָּתְלֵנוּ ״פּי; אוּן נָאכְמֶער: דֶער כּוֹתֶל הָאט שׁוֹין ״חַלּוֹנוֹת״ אוּן ״חַרַכִּים״, אוּן נַאכְמֵער: מֵשִׁיחַ

^{97.} See also *Likkutei Sichos*, Vol. 37, p. 33ff.; *Sefer HaSichos*, 5751, Vol. 2, pp. 491, 496ff.

^{98.} The Rebbe is referring to our Sages' reconciliation of two seemingly conflicting verses: The seer Daniel (*Daniel* 7:13) describes *Mashiach* as coming in a uniquely distinguished manner, "I was watching in night visions and behold, with the clouds of the heaven, one whose visage was

like a man was coming." By contrast, the prophet Zechariah (*Zechariah* 9:9) had an entirely different vision, describing Mashiach as appearing as "a poor man, riding on a donkey." Our Sages (*Sanhedrin* 98a) explain, "If the Jews are worthy, *Mashiach* will come 'with the clouds of the heaven.' If they are not worthy, he will come as 'a poor man riding on a donkey."

^{99.} Tehillim 95:7.

^{100.} Shabbos 63a.

^{101.} Shir HaShirim 2:9.

^{102.} See the Kol Korei published by my revered father-in-law, the Rebbe Rayatz in HaK'riah VehaKedushah, Sivan 5701 [1941], and his Igros Kodesh, Vol. 5, Letter no. 1080, that interprets the phrase as referring to Mashiach.

is "watching through the windows, peering through the cracks."¹⁰¹ He is looking to see when we will finish refining "the small utensils"¹⁰³ and "polishing the buttons,"¹⁰⁴ i.e., complete the refinement of the residue of evil on the fringes of our garments.

When these tasks are completed, *Mashiach* will come immediately as we read in the Book of *Daniel*, "I was watching in night visions and behold, with the clouds of the heaven, one whose visage was like a man was coming." His coming will be hastened, because the state of the Jewish people will be "entirely righteous, as it is written, 106 'Your people are all righteous; they will inherit the land forever."

As a result of G-d "sow[ing the Jewish people] in the land for Me," 107 exiling them among the nations, "[In days to] come, Yaakov will send forth roots," 108 and ultimately, "Yisrael will flourish and blossom and they will fill the face of the world with fruit." 108 May it be in the immediate future.

106. Yeshayahu 60:21.

107. Hoshea 2:25.

108. Yeshayahu 27:6, as interpreted by Radak and Metzudos David.
See the maamar entitled with this

אָיז ״מַשְׁגִּיחַ מּ מִן הַחַלּוֹנוֹת מֵצִיץ מָן הַחֲרַכִּים״ - ער אִיז ״מַשְׁגִּיחַ״ אוּן קוּקְט אוֹיס, ווָען מִיר ווָעלְן שׁוֹין פַארְעָנְדִיקְן דִי ״פַּכִּים קטַנִּים״, ״צוּפּוּצְן דִי קְנֶעפְּלֶעךְ״מּ אוּן פַארְעָנְדִיקְן דָעם בִּירוּר ״שֵׁבָּסוֹף לְבוּשֵׁיו״ -

ווָאס דעמָאלְט קוּמְט מָשִׁיחַ תֵּיכֶף וּמִיֶּד, ״אֲרוּ יִּח עֲבָנֵי שְׁמַיֶּא כְּבַר אֲנָשׁ אָתָה״, עֶר קוּמְט בְּאוֹפֶן פוּן אֲחִישֶׁנָּה, ווָארוּם סְ׳אִיז אַ מַצְּב פוּן ״כָּלוֹ זַכַּאי דְּכְתִיב^{פּט} וְעַמֵּךְ כָּלָם צַּדִּיקִים לְעוֹלָם יִירְשׁוּ אָרֶץ״ִיּ,

פוּן דֶעם ״וְזָרַעְתִּי לִי בָּאָרֶץ״״ -״הַבָּאִים״ יַשְׁרֵשׁ יַעֲקֹב״ - ווֶערְט דֶער ״יָצִיץ״ וּפָרַח יִשְׂרָאֵל וּמָלְאוּ פָנֵי תָבָל תִּנוּבָה״, בְּקַרוֹב מַמַּשׁ.

(משיחות ש"פ תזריע תשמ"א, ש"פ תזו"מ תשמ"ב)

verse in *Torah Or* and *Or HaTo-rah, Parshas Shmos*. Those sources interpret the verse as referring to the Jews' service in the observance of *mitzvos* using material entities and, particularly, their carrying out that service in the era of exile.

103. Cf. Rashi, Bereishis 32:25; Chulin 91a; et al.

104. I.e., that all the preparatory work to bring *Mashiach* has already been completed. See *Sichas Simchas Torah*, 5789.

105. Daniel 7:13, cited by Sanhedrin

ראה לקו"ש ח"ז ע' 74 ואילך הענין המיוחד שבשם "תזריע" (וראה לקו"ש חי"ז ע' 148־9 וע' 155). אבל לא נתבארה שם השייכות לתוכן ענין הנגעים כי אם ל"תורת האדם" בכלל.

יא) נדרים סד, ב.

בכמה סדרות.

ב) ראה חדושי אגדות מהרש"א נדרים: שם.

יג) ראה ספרי ורש"י בהעלותך יב, יב.

 ועל דרך זה יש לומר גם בהא דאמרינן מצורע איתקש למת - ראה יבמות קג,
 ב. רמב"ם הלכות טומאת צרעת פי"ג הי"ד. ואין כאן מקומו.

טו) ויש לומר שלכן נקראת בכמה ספרים בשם פרשת "טהרה". וראה לקו"ש א) ראה לוחות העיבור שבטור אורח חיים אחרי הלכות ראש חודש ובעתים לבינה מאמר טו.

ב) יג, ב ואילך.

ג) שם, מז ואילך.

יד, לד ואילך.

ה) יד, ב - עד שם, לב.

ו) ראה בהנסמן בלקו"ש חכ"א ע' 250 הערה 1-2.

ו) ראה שער היחוד והאמונה פ"א.

ח) כפי שנקראת בסידור הרס"ג - קריאת התורה.

ט) כבמגן אברהם או״ח סתכ״ח. וברמב״ם (סוף ספר אהבה בסדר תפילות שלו בסופו (ועוד) ״אשה כי תזריע״. וראה לקו״ש שם ע׳ 146 הערה 6 על דרך זה

.ח"ז ע' 100 הערה 5 ובהנסמן שם.

- טז) להעיר גם מפרשת "חיי שרה" אף שתחלת הסדרה מדברת בפטירתה וקבורתה, ובכל הסדרה מדובר בענינים שארעו אחר מיתתה ראה לקו"ש חט"ו ע' 145 ואילך. ושם נסמן.
- יז) להעיר מפירוש המשניות נגעים פי״ב, ה.
 - יח) יד, לד מויקרא רבה פי"ז, ו.
 - יט) תנחומא, ויקרא רבה (פט"ז, ה־ו).
 - כ) אורח חיים סתכ"ח.
 - כא) בסידורו קריאת התורה.
 - כב) על התורה תזריע יג, ח.
- כג) בסדר תפלות שלו בסופו. וראה לקו"ש ח"ז ע' 100 ובשולי הגליון להערה 3 שם.

- כד) ואפילו לדעת ספר העיקרים דרק שלשה עיקרים הם - שכר ועונש אחד מהם (ח"א פ"ד, פ"י).
- כה) סנהדרין ריש פרק חלק. וכבר העירו על זה שלא הביא בספר היד ענין העיקרים, אבל מובן שאין זה מבטל חשיבותם. וראה טור ושולחן ערוך יורה דעה סרס"ח ס"ב.
 - כו) פ"ח ואילך.
 - כז) להעיר מברכות ה, א.
- כח) ראה כוזרי מאמר שני פמ"ד. וראה גם עיקרים מאמר רביעי פל"ח.
 - כט) מכות כג, סע"א במשנה.
 - ל) סנהדרין מג, ב במשנה.
- לא) ראה לקוטי תורה קרח נג, ד. מטות פו, ב. ובכמה מקומות. וראה לקו"ש חכ"ג ע' 96 ואילך, שמובן הוא גם בפשוטו של מקרא.
- לב) להעיר מברכות (ה, ב) אם נגעים הוו יסורין של אהבה. אבל לכולי עלמא הוי מזבח כפרה.
- לג) ועל דרך זה בפירוש המשניות נגעים פי"ב מ"ה. מורה נבוכים ח"ג ספמ"ז.
- לד) מקור הרמב"ם הוא (לכאורה) בתוספתא נגעים פ"ו, ו; תנחומא מצורע ד (בסופו); ויקרא רבה פי"ז, ד; פסיקתא רבתי יז ששם מפורש הסדר הנ"ל, תחלה נגעי בתים כו'. אבל במקומות הנ"ל אינו מפורש: א) "אות ופלא היה בישראל". ב) עד שלא יתעסק בשיחת הרשעים כו'. ואין כאן מקומו.
 - לה) וראה ספורנו סוף פרשת תזריע.
- לו) פשטות לשון הרמב"ם בהלכות טומאת צרעת שם, "אינו ממנהגו של עולם", קאי על "השינוי האמור בבגדים ובבתים", ועל דרך זה מובן ממה שכתוב בפירוש המשניות שם "כי הבגדים והבתים דוממים והשנוי הנולד בהם אינו צרעת אלא שהתורה קראתו כך" (וכן מפורש ברמב"ן על התורה פרשתנו יג, מז. כלי יקר וספורנו שם. חינוך מצוה קעב, קעז"). אבל בלקוטי תורה פרשתנו (כב, ב. הובא לקמן בפנים סעיף ו) כתב גם על צרעת באדם "שנולדו כימנים בגשמיות בבשרו שלא כדרך הטבע... אך מעשה נסים הם",
- אבל גם ברמב"ם מובן, מכיוון שנגעי אדם באים על האדם בהמשך ולאחרי נגעי בתים ונגעי בגדים מוכח שסיבתם אינה טבעית... וכן משמע במורה נבוכים שם. ולהעיר ממה

- שמסיים בפירוש המשניות שם "וכן נגעי אדם אתה תראה שישים הנתקים צרעת והוא חולי . . ויטהר הצרעת כאשר הפך כולו לבן . . ואמנם הם ענינים תוריים" (וראה תרגום קאפח שם). ובכלי יקר שם "וזהו בנין אב גם על נגעי הגוף שהם חוץ לטבע על צד העונש". וראה גם בחיי (שם, נח).
- *) כן הוא בתרגום קאפח שם, ולפנינו בפירוש המשניות ב' נוסחאות.
- **) להעיר משינוי הלשון בחינוך: בנוגע לנגעי בגדים כתב (מצוה קעב) "כי זה הענין אינו בטבע אבל מופת הוא באומה הקדושה למען ילמדו כו'". ובנוגע לנגעי בתים כתב (מצוה קעז) "שמעתי שאיננו דבר טבעי אבל הוא ענין מופתי יבוא לפעמים בבתי ישראל להוכיחם".
- ***) וכן משמע גם ממה שכתוב בלקוטי תורה שם "הנגעים שאינם מליחות המצויים כמו שכתב הרמב"ם", וקאי על נגעי אדם (כבפנים ההערה). וראה בהנטמן לקמן הערה נא. וראה לקו"ש חכ"ב ע' 65 הערה 9.
- לז) להעיר מלשון החנוך במצוה קעב "משרשי המצוה שרצה האיל בטובו הגדול לייסרנו כאשר ייסר איש את בנו כו'", ובמצוה קעז "כי מאהבת ה' אותם יודיע כו'".
 - לח) יג, מו.
- לט) להעיר שבחינוך (מצוה קסט) כתב בשרשי המצוה (דנגעים - "לטמא אדם מצורע . . שיבוא אל הכהן") "לקבוע בנפשותינו כי השגחת הקב"ה פרטית על כל אחד מבני אדם כו". עיין שם.
- מ) דמחוץ למחנה מושבו, מחוץ לג' מחנות, מה שאין כן שאר טמאים (ראה תורת כהנים ורש"י פרשתנו שם. פסחים סז, א - הובא בפירוש רש"י נשא ה, ב).
- מא) ובמכל שכן מצער גלות שהוא "שקול כמעט כצער מיתה שנפרד האדם מאוהביו כו' ושוכן כו' עם זרים" (חינוך מצוה תי), ויותר מזה במצורע "בדד ישב". ולהעיר מפירוש הראב"ד לתורת כהנים שם שיהא כמנודה כו'. וראה לקמן הערה מט.
- מב) בכל הבא לקמן ראה לקו"ש חי"ח ע' 135 ואילך. ושם נסמן.

- מג) מקומות שבהערה מ. מד) ה, ב.
 - מה) שם, ג.
- מו) ראה בארוכה לקו"ש שם.
- מז) פסחים סז, א. וראה גם שאר המקומות שבהערה מ.
- מח) כפשטות הפירוש בדברי רבי יהודה פסחים שם.
- מט) כן הוא לפירוש הראב"ד בתורת כהנים שם. ולכאורה כן מובן מרש"י ד"ה בדד ישב (יג, מו) שמבאר בהמשך פירושו "מה נשתנה משאר טמאים לישב בדד כו"", דהיינו לבדו ממש - דאילו זה שמושבו חוץ לג' מחנות מפרש רש"י בד"ה שלאחרי זה שזהו פירוש ד"מחוץ למחנה - חוץ לשלש מחנות". אבל ראה רא"ם ועוד בפירוש רש"י ובשאר מפרשי התורת כהנים. וראה צפנת פענח על התורה שם דמביא מכמה מקומות דמצורעים יושבים ביחד. וראה גם מלכים־ב ז, ג (הפטרת פרשתנו): וארבעה אנשים היו מצורעים גו' ויאמרו איש אל רעהו גו' (אלא שזהו גיחזי ובניו שמחוייבים לכבדו וכו').
- נ) לכאורה כן משמע מלשון הרמב"ם הנ"ל בפנים. וראה רמב"ם שם פ"י ה"ז.
- נא) תזריע כב, ב. וראה גם סוף ד"ה אדם כי יהיה תרס"ו, תרע"ה (בהמשך תער"ב). וראה גם אלשיך פרשתנו שם. וראה לקו"ש חכ"ב ע' 65 ואילך.
 - נב) תזריע יג, ב.
- נג) צריך עיון אם הכוונה רק מפני זה (כי דינם שנוהגים גם שלא בזמן הבית (רמב"ם הלכות טומאת צרעת פי"א ה"ו)) - ואין כל מניעות, כהן מיוחס וכו'. וראה תורה שלמה (שמות מילואים סימן ח"י) הדעות אם נגעים נוהגין בזמן הזה והטעמים.
- וראה הנסמן בלקו"ש חכ"ב ע' 65 הערה 9.
 - נד) ראה לעיל הערה לו.
- נה) וראה לקו"ש ח"ו ע' 4־103 ובהערה 40 שם.
- נו) ראה ויקרא רבה ספי"ז דדריש כל הפרשה בנגעי בתים על חורבן בית המקדש "ועמא הגלי לבבל" כו'.
- נו*) ראה גם סה"ש תנש"א ח"ב ע' 490 ואילך.
- נז) ראה דרושי חסידות על הפסוק הבאים ישרש יעקב (תורה אור כו' פרשת שמות).

- נח) רפל"ז.
- נט) ובלשון הידוע אילו נצטווה לחטוב עצים (לקוטי תורה שלח (מ, א). וראה מורה נבוכים ח"ג פנ"א בהערה).
 - ס) מורה נבוכים ח"ג פל"ד.
 - סא) חולין יא, א. ובכמה מקומות.
- סב) ראה פסיקתא רבתי רפל"ו: איזה אור שכנסת ישראל מצפה זה אורו של משיח. וראה שבת לא, א: צפית לישועה (וצריך עיון בפירוש רש"י שם). זח"א ד, סע"א. קמ, א. ועוד.
 - סג) כנוסח אני מאמין.
 - סד) קדושין בסופה.
- סד*) ראה לקוטי דיבורים ח"ג תכב, א (סה"ש תש"ג ע' 73). וראה סה"ש תשנ"ב ח"א (ע' 111. 131. 249).
 - סה) מנחות ה, א.
 - סו) סנהדרין צח, א.
- סז) תוספות יום טוב סוף מסכת עדיות. של"ה תט, א. והוא על פי זח"ג כח, א. ועיין גם כן ערוך השלם בערכו.
- סח) ברש"י שיר השירים (א, ב) מפורש שלעתיד לבא הקב"ה מגלה טעמי תורה (מבלי לפרט על ידי מי כמו בנגלה - שמשה קבל וכו') ובאותיות להרמב"ם שם.

- דורש להם (לצדיקים בגן עדן) טעמי תורה חדשה שעתיד הקב"ה ליתן להם עו) ראה לקו"ש ח"ז ע' 103 ואילך. על ידי משיח (ובילקוט שמעוני שם עז) ראה תורת חיים ריש פרשת ויחי. ליתא תיבת "טעמי"). וראה הנסמן המשך וככה תרל"ז פי"ז ואילך. בהערה הבאה.
- סט) רמב"ם הלכות תשובה פ"ט ה"ב. עט) שם. ובפירוש המשניות להרמב"ם פ) שם ע"ב. . (סנהדרין ריש פרק חלק ד"ה ועתה פא) ישעי' נג, ד אחל): ונפלאות יתגלו על ידו (כן הוא פב) שם, ה. הלשון בהעתקת קאפח. ובפירוש פב*)ראה גם לקו"ש חל"ז ע' 33 ואילך. המשניות לפנינו בא בהמשך למה שכתוב לפני זה: ויעבדוהו כל הארצות ואילר). לצדקו הגדול ולנפלאות שיהא על פג) תהלים צה, ז.
- להצמח־צדק מצות מינוי מלך פ"ג. פו) ראה קול קורא לכ"ק מו"ח אדמו"ר ע) הלכות מלכים ריש פי"א.
 - עא) לקו"ש חי"ח ע' 277 ואילך.
- ובהלכה א שם. עג) רמב"ם הלכות מלכים פי"ב ה"ד. עיין פח) דניאל ז, יג (ושם: אנש) - הובא שם ובהל' תשובה שם ה"ב "שמפני זה נתאוו כל ישראל כו' לימות המשיח". פט) ישעי' ס, כא. וראה בארוכה - פירוש המשניות צ) הושע ב, כה.
 - דרבי עקיבא אות ז (ילקוט שמעוני עד) רמב"ם ספי"ב מהלכות מלכים.
 - ישעי' רמז תכט בתחלתו): והקב"ה עה) בריש פי"א שם. וראה לקו"ש שם ע'

- .278 ואילך
- - עח) לשון הלקו"ת שנסמן לעיל שם.
- 496 .491 'סה"ש תנש"א ח"ב (ע'

 - ידו). וראה לקוטי תורה צו יז, ב. שער פד) שבת סג, א.
 - האמונה פנ"ו ואילך. ספר המצוות פה) שיר השירים ב, ט.
- (נדפס בהקריאה והקדושה תש"א. אגרות קודש אדמו"ר מהוריי"צ ח"ה עב) רמב"ם הלכות תשובה שם. עיין שם ע' תיד) דמפרש זה על משיח.
 - פז) ראה שיחת שמחת תורה תרפ"ט.
- בסנהדרין שם, א.
- צא) ישעי' כז, ו. וראה תורה אור ואור התורה ד"ה זה (בס' שמות).

SICHOS IN ENGLISH